

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 70

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 54

17 marca 2011

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 257/2011 z dnia 16 marca 2011 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 616/2007 otwierające i ustalające zarządzanie wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi na mięso drobiowe pochodzące z Brazylii, Tajlandii i pozostałych państw trzecich 1
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 258/2011 z dnia 16 marca 2011 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz płytek ceramicznych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej 5
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 259/2011 z dnia 16 marca 2011 r. zmieniające rozporządzenie Komisji (UE) nr 642/2010 w sprawie zasad stosowania (należności celne przywozowe w sektorze zbóż) rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 31
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 260/2011 z dnia 16 marca 2011 r. zmieniające po raz 146. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami 33
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 261/2011 z dnia 16 marca 2011 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw ... 35
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 262/2011 z dnia 16 marca 2011 r. zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (UE) nr 867/2010 na rok gospodarczy 2010/11 37

Cena: 4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

DECYZJE

2011/162/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 14 marca 2011 r. określająca stanowisko, jakie ma zająć Unia Europejska w ramach piątego posiedzenia Konferencji Stron konwencji rotterdamskiej w odniesieniu do zmian do załącznika III do konwencji rotterdamskiej w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami 39

2011/163/UE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 16 marca 2011 r. w sprawie zatwierdzenia planów przedłożonych przez państwa trzecie zgodnie z art. 29 dyrektywy Rady 96/23/WE (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 1630) ⁽¹⁾..... 40

2011/164/UE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 16 marca 2011 r. przewidująca tymczasowy obrót niektórymi rodzajami materiału siewnego gatunku *Triticum aestivum* niespełniającymi wymogów dyrektywy Rady 66/402/EWG (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 1634) ⁽¹⁾..... 47

IV Akty przyjęte przed dniem 1 grudnia 2009 r. na mocy Traktatu WE, Traktatu UE i Traktatu Euratom

- ★ Decyzja Urzędu Nadzoru EFTA nr 329/09/COL z dnia 15 lipca 2009 r. w sprawie norweskiego programu wspierania alternatywnych urządzeń grzewczych wykorzystujących odnawialne źródła energii oraz środków służących oszczędności energii elektrycznej w gospodarstwach domowych (Norwegia) 49

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 257/2011

z dnia 16 marca 2011 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 616/2007 otwierające i ustalające zarządzanie wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi na mięso drobiowe pochodzące z Brazylii, Tajlandii i pozostałych państw trzecich

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 144 ust. 1 i art. 148 w związku z jego art. 4,

uwzględniając decyzję Rady 2007/360/WE z dnia 29 maja 2007 r. w sprawie zawarcia porozumień w formie uzgodnionych protokołów między Wspólnotą Europejską a Federacją Republiką Brazylii oraz między Wspólnotą Europejską a Królestwem Tajlandii, zgodnie z art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu z 1994 r. (GATT 1994), dotyczących zmiany koncesji dla mięsa drobiowego ⁽²⁾, w szczególności jej art. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 130 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 przywozem towarów do Unii powinno się zarządzać przy wykorzystaniu pozwoleń na przywóz. Aby uniknąć działań spekulacyjnych zakłócających przepływ przywozu, zarządzanie kontyngentem otwartym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 616/2007 ⁽³⁾ o numerze porządkowym 09.4215, objętego numerem grupy 5, przyznanego Tajlandii, powinno się jednak odbywać dwuetapowo: najpierw przyznawane są uprawnienia do przywozu, a następnie wydaje się pozwolenia

na przywóz zgodnie z art. 6 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiającego wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz ⁽⁴⁾.

(2) Należy określić nowe warunki dotyczące przyznawania uprawnień do przywozu i wydawania kolejnych pozwoleń na przywóz w odniesieniu do przedmiotowego kontyngentu, w odniesieniu do kwalifikowalności wnioskodawców i podziału ilości przywożonych w okresie obowiązywania kontyngentu, jak określono w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 616/2007.

(3) W celu uniknięcia działań spekulacyjnych i zapewnienia, że uprawnienia do przywozu są przyznawane faktycznym importerom, istotne jest, aby ustanowić historyczną ilość referencyjną przywożonego mięsa drobiowego jako warunek ubiegania się o uprawnienia do przywozu na odpowiednim poziomie.

(4) W świetle nowych warunków mających zastosowanie do przywozu produktów pochodzących z Tajlandii, kwota zabezpieczenia w odniesieniu do uprawnień do przywozu i pozwoleń powinna być ustalona na odpowiednim poziomie w celu zapewnienia właściwego zarządzania kontyngentami taryfowymi i zadowalającego dostępu do nich dla podmiotów gospodarczych.

(5) W celu nałożenia na podmioty gospodarcze obowiązku ubiegania się o pozwolenia na przywóz dla wszystkich przydzielonych uprawnień do przywozu należy ustalić, że obowiązek taki stanowi podstawowy wymóg w rozumieniu rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85 z dnia 22 lipca 1985 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń w odniesieniu do produktów rolniczych ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 138 z 30.5.2007, s. 10.

⁽³⁾ Dz.U. L 142 z 5.6.2007, s. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 205 z 3.8.1985, s. 5.

- (6) Określony w rozporządzeniu (WE) nr 616/2007 okres powiadamiania, w którym państwa członkowskie powiadamiają Komisję o ilościach objętych wydanymi pozwoleniami, zaplanowany jest na późniejszy etap w porównaniu z momentem wydawania pozwoleń. Dla dobrego zarządzania kontyngentem wskazane jest zatem, aby przyspieszyć wspomniany okres powiadamiania.
- (7) Aby umożliwić podmiotom gospodarczym i właściwym organom przystosowanie się do nowego zarządzania grupą nr 5, należy odroczyć termin składania wniosków o uprawnienia do przywozu w pierwszym podokresie rozpoczynającym się dnia 1 lipca 2011 r., z kwietnia 2011 r. na maj 2011 r.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 616/2007.
- (9) Ponieważ następny okres obowiązywania kontyngentu rozpoczyna się w dniu 1 lipca 2011 r., niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane od tego okresu.
- (10) Komitet Zarządzający ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 616/2007 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Roczne ilości ustalone dla grupy nr 5 będą zarządzane poprzez przyznawanie uprawnień do przywozu na pierwszym etapie i wydawanie pozwoleń na przywóz na drugim etapie.”;

- 2) art. 4, 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 4

1. Do celów stosowania art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1301/2006 dla grup innych niż grupa nr 5 wnioskodawcy – w chwili składania pierwszego wniosku o wydanie pozwolenia na przywóz, dotyczącego danego okresu obowiązywania kontyngentu taryfowego – przedkładają dowody, że przywieźli w trakcie każdego z dwóch okresów, o których mowa w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1301/2006, co najmniej 50 ton produktów objętych częścią XX załącznika I do rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 (*) lub produktów objętych kodem CN 0210 99 39.

Do celów stosowania art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1301/2006 dla grupy nr 5 wnioskodawcy – w chwili składania pierwszego wniosku o wydanie pozwolenia na przywóz, dotyczącego danego okresu obowiązywania kontyngentu taryfowego – przedkładają dowody, że przywieźli w trakcie każdego z dwóch okresów, o których

mowa w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1301/2006, co najmniej 250 ton produktów objętych częścią XX załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 lub produktów objętych kodem CN 0210 99 39.

Wniosek o pozwolenie może odnosić się tylko do jednego z numerów porządkowych określonych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

2. W drodze odstępstwa od art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1301/2006 i akapitu pierwszego ust. 1 niniejszego artykułu wnioskodawcy – w chwili składania pierwszego wniosku dotyczącego danego okresu obowiązywania kontyngentu taryfowego – mogą przedłożyć dowody, że przetworzyli co najmniej 1 000 ton mięsa drobiowego objętego kodem CN 0207 lub 0210 na wyroby z mięsa drobiowego objęte kodem CN 1602 w ramach rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 lub wyroby homogenizowane objęte kodem CN 1602 10 00 niezawierające innego mięsa niż drobiowe, w trakcie każdego z dwóch okresów, o których mowa w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1301/2006.

Do celów niniejszego ustępu »przetwórcą« jest wnioskodawca figurujący w krajowym rejestrze VAT państwa członkowskiego, w którym ma on swoją siedzibę, i który przedstawia dowód prowadzenia działalności przetwórczej, w formie jakiegokolwiek dokumentu handlowego satysfakcjonującego właściwy organ danego państwa członkowskiego.

3. Spółka utworzona wskutek fuzji spółek, z których każda wykazuje przywóz ilości referencyjnej, może wykorzystywać te ilości referencyjne jako podstawę swoich wniosków.

4. W drodze odstępstwa od art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1301/2006 w odniesieniu do grup nr 3, 6 i 8 każdy z wnioskodawców może złożyć więcej niż jeden wniosek o pozwolenie na przywóz produktów z jednej grupy, jeżeli takie produkty pochodzą z różnych krajów. Należy wtedy jednocześnie złożyć osobne wnioski dla każdego kraju pochodzenia produktów do właściwych organów danego państwa członkowskiego. W odniesieniu do maksymalnej ilości, o której mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, są one uznawane za jeden wniosek.

5. Dla grup innych niż grupa nr 5 wnioski o pozwolenie muszą dotyczyć co najmniej 100 ton, ale maksymalnie 10 % ilości dostępnych w ramach danego kontyngentu i w przedmiotowym okresie lub podokresie.

Jednak:

- a) dla grup nr 2 i 3 wniosek o pozwolenie na przywóz lub uprawnienia do przywozu może dotyczyć maksymalnie 5 % ilości dostępnych w ramach danego kontyngentu i w przedmiotowym okresie lub podokresie;

- b) dla grup nr 3, 6 i 8 minimalna dopuszczalna ilość w odniesieniu do wniosków o pozwolenie wynosi 10 ton.

Dla grupy nr 5 wnioski o uprawnienia do przywozu muszą dotyczyć co najmniej 100 ton, ale maksymalnie 10 % ilości dostępnej dla danego kontyngentu w przedmiotowym podokresie.

6. Z wyjątkiem grup nr 3, 6 i 8 pozwolenia narzucają obowiązek przywozu ze wskazanego kraju. Dla grup związanych tym zobowiązaniem kraj pochodzenia należy wpisać w rubryce 8 wniosku o pozwolenie i samego pozwolenia, a słowo »tak« zaznaczyć krzyżykiem.

7. Wnioski o pozwolenie oraz pozwolenia w rubryce 20 zawierają jeden z zapisów znajdujących się w załączniku II część A.

Pozwolenia w rubryce 24 zawierają jeden z zapisów znajdujących się w załączniku II część B.

W odniesieniu do grup nr 3 i 6 pozwolenia w rubryce 24 zawierają jeden z zapisów znajdujących się w załączniku II część C.

W odniesieniu do grupy nr 8 pozwolenia w rubryce 24 zawierają jeden z zapisów znajdujących się w załączniku II część D.

Artykuł 5

1. Wnioski o uprawnienia do przywozu dla grupy nr 5 oraz o pozwolenia na przywóz dla innych grup mogą być składane tylko przez pierwszych siedem dni trzeciego miesiąca poprzedzającego każdy podokres lub, dla grupy nr 3, przez pierwszych siedem dni trzeciego miesiąca poprzedzającego okres obowiązywania kontyngentu.

Wnioski o uprawnienia do przywozu dla grupy nr 5 w odniesieniu do podokresu rozpoczynającego się w dniu 1 lipca 2011 r. mogą być składane tylko przez pierwszych siedem dni maja 2011 r.

2. Przy składaniu wniosków o pozwolenia na przywóz w odniesieniu do grup innych niż grupa nr 5 wnosi się zabezpieczenie w wysokości 50 EUR za 100 kg. Przy składaniu wniosków o pozwolenia na przywóz w odniesieniu do grup nr 1, 4 i 7 zabezpieczenie wynosi jednak 10 EUR za 100 kg, a dla wniosków o uprawnienia do przywozu w odniesieniu do grupy nr 5 zabezpieczenie wynosi 6 EUR za 100 kg.

3. Do 14. dnia miesiąca, w którym składane są wnioski, państwa członkowskie powiadamiają Komisję o całkowitych wnioskowanych ilościach dla każdej z grup, w podziale na pochodzenie i podanych w kilogramach.

4. Uprawnienia do przywozu są przyznawane i pozwolenia są wydawane od 23. dnia miesiąca, w którym składane są wnioski, najpóźniej do ostatniego dnia danego miesiąca. Uprawnienia do przywozu są ważne od pierwszego dnia podokresu, w odniesieniu do którego został złożony wniosek, i do dnia 30 czerwca tego samego okresu przywozu i nie są one zbywalne.

5. Dla grupy nr 5 wnioski o pozwolenia na przywóz mogą być składane tylko w państwie członkowskim, w którym wnioskodawca złożył wniosek o uprawnienia do przywozu i uzyskał je. Dla tej grupy pozwolenia wydaje się na wniosek podmiotu gospodarczego, który otrzymał uprawnienia do przywozu, oraz wystawia się na jego nazwę.

Dla grupy nr 5 przy wydaniu pozwolenia na przywóz podmioty gospodarcze wnoszą zabezpieczenie w wysokości 75 EUR za 100 kg. Każde wydanie pozwolenia na przywóz skutkuje odpowiednim zmniejszeniem otrzymanych uprawnień do przywozu, zaś zabezpieczenie złożone przy przyznaniu uprawnień do przywozu zgodnie z ust. 2 jest bezzwłocznie zwracane w odpowiedniej proporcji.

6. Wnioski o pozwolenia na przywóz obejmują całkowitą ilość przyznaną uprawnień do przywozu. Ten obowiązek stanowi pierwotny wymóg w rozumieniu art. 20 ust. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85 (**)

Artykuł 6

1. W drodze odstępstwa od art. 11 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1301/2006 państwa członkowskie powiadamiają Komisję:

a) dla wszystkich grup z wyjątkiem grupy nr 5 i nie później niż do dziesiątego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym wnioski zostały złożone – o ilościach objętych pozwoleniami, które wydały;

b) dla grupy nr 5 i nie później niż do dziesiątego dnia miesiąca następującego po każdym podokresie – o ilościach objętych pozwoleniami, które wydały w trakcie tego podokresu.

2. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję, przed końcem czwartego miesiąca następującego po każdym okresie rocznym, o faktycznych ilościach wprowadzonych do swobodnego obrotu w ramach niniejszego rozporządzenia w danym okresie.

3. W drodze odstępstwa od art. 11 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1301/2006 państwa członkowskie powiadamiają Komisję o ilościach objętych niewykorzystanymi lub wykorzystanymi częściowo pozwoleniami na przywóz i odpowiadających różnicy między ilościami wpisanymi na odwrocie pozwoleń na przywóz a ilościami, na które wydano te pozwolenia:

- a) pierwszy raz łącznie z powiadomieniami, o których mowa w art. 5 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do wniosków złożonych dla ostatniego podokresu rocznego okresu obowiązywania kontyngentu;
- b) drugi i ostatni raz do końca czwartego miesiąca następującego po upływie każdego rocznego okresu dla ilości, które nie zostały jeszcze zgłoszone w czasie pierwszego powiadomienia, o którym mowa w lit. a).

Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu, nie ma zastosowania do grupy nr 3.

4. Ilości objęte ust. 1 i 3 podaje się w kilogramach i w podziale na grupy. Ilości objęte ust. 2 podaje się w kilogramach i w podziale na grupy i pochodzenie.

(*) Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

(**) Dz.U. L 205 z 3.8.1985, s. 5.”.

3) w art. 7 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

- a) skreśla się akapit drugi;
- b) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jednakże dla grupy nr 5 pozwolenia są ważne przez 15 dni roboczych od daty faktycznego wydania pozwolenia zgodnie z art. 22 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 376/2008 (*). Uprawnienia do przywozu są ważne od pierwszego dnia podokresu, w odniesieniu do którego został złożony wniosek, i do dnia 30 czerwca tego samego okresu obowiązywania kontyngentu.

(*) Dz.U. L 114 z 26.4.2008, s. 3.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od okresu obowiązywania kontyngentów rozpoczynającego się dnia 1 lipca 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 marca 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 258/2011

z dnia 16 marca 2011 r.

nakładające tymczasowe cło antidumpingowe na przywóz płytek ceramicznych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („Unia”),

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 7,

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

1. Wszczęcie postępowania

- (1) W dniu 19 czerwca 2010 r. Komisja Europejska („Komisja”) ogłosiła w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”) wszczęcie postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu do Unii płytek ceramicznych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („Chiny” lub „państwo, którego dotyczy postępowanie”).
- (2) Postępowanie antydumpingowe zostało wszczęte w wyniku skargi złożonej przez Europejską Federację Producentów Płytek Ceramicznych (CET) („skarżący”) w imieniu 69 producentów reprezentujących ponad 30 % łącznej unijnej produkcji płytek ceramicznych. Skarga zawierała dowody *prima facie* świadczące o praktykach dumpingowych w odniesieniu do wspomnianego produktu oraz o wynikającej z nich istotnej szkodzi, które to dowody uznano za wystarczające, by uzasadnić wszczęcie postępowania.

2. Strony zainteresowane postępowaniem

- (3) Komisja oficjalnie zawiadomiła skarżących, innych znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących w Chinach i przedstawicieli Chin oraz znanych importerów i użytkowników o wszczęciu postępowania. Komisja zawiadomiła również producentów

w Stanach Zjednoczonych Ameryki („USA”), Nigerii, Brazylii, Turcji, Indonezji i Tajlandii, ponieważ państwa te brane były pod uwagę jako ewentualne państwa analogiczne. Zainteresowanym stronom dano możliwość przedstawienia uwag na piśmie oraz zgłoszenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Wszystkie zainteresowane strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.

- (4) Z uwagi na znaczną liczbę producentów eksportujących w Chinach, niepowiązanych importerów i producentów unijnych zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania przewidziano kontrolę wyrywkową w celu stwierdzenia dumpingu i szkody. Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji, czy kontrola wyrywkowa jest konieczna, a w razie stwierdzenia takiej konieczności – aby umożliwić dobór próby, zwrócono się do wszystkich znanych producentów eksportujących w Chinach, importerów i producentów unijnych o zgłoszenie się do Komisji oraz o dostarczenie, jak określono w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, podstawowych informacji o ich działalności związanej z produktem objętym postępowaniem w okresie od dnia 1 kwietnia 2009 r. do dnia 1 marca 2010 r. Skonsultowano się również z władzami Chin.

2.1. Kontrole wyrywkowe chińskich producentów eksportujących

- (5) W ramach kontroli wyrywkowej otrzymano sto pięć wiarygodnych odpowiedzi od producentów eksportujących w Chinach, odpowiadających za 47 % przywozu w okresie objętym dochodzeniem zdefiniowanym w motywie 24 poniżej. Poziom współpracy uznaje się zatem za niski.
- (6) Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja dokonała doboru próby producentów eksportujących na podstawie największej reprezentatywnej wielkości wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii, jaką można było właściwie zbadać w dostępnym czasie. Próba obejmowała trzy grupy, reprezentujące 10 producentów, odpowiadające 14,4 % łącznej wielkości wywozu z Chin do Unii i 31,3 % łącznej wielkości wywozu eksporterów współpracujących w OD. Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego przeprowadzono konsultacje z zainteresowanymi stronami i władzami Chin w sprawie doboru próby. W odniesieniu do zaproponowanej próby otrzymano szereg uwag. Uwagi, które uznano za właściwe, wzięto pod uwagę podczas doboru ostatecznej próby.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. C 160 z 19.6.2010, s. 20.

2.2. Kontrola wyrzykowa producentów unijnych

- (7) W piśmie przesłanym do Komisji Europejska Federacja Producentów Płytek Ceramicznych (CET) potwierdziła, że wszystkie skarżące przedsiębiorstwa zgodziły się na ewentualne włączenie ich do próby. Uwzględniając inne przedsiębiorstwa, które się zgłosiły, Komisja otrzymała informacje od 73 producentów unijnych.
- (8) W ramach kontroli wyrzykowej wzięto pod uwagę duże rozdrobnienie sektora płytek ceramicznych. W celu dopilnowania, aby wyniki dużych przedsiębiorstw nie zdominowały analizy szkody, oraz by należycie uwzględnić sytuację małych przedsiębiorstw, które łącznie mają największy udział w produkcji unijnej, uznano, że w próbie powinny być reprezentowane wszystkie segmenty, tj. małe, średnie i duże przedsiębiorstwa.
- (9) Na podstawie wielkości rocznej produkcji wyodrębniono trzy segmenty:
- segment 1: duże przedsiębiorstwa – produkcja powyżej 10 mln m²,
 - segment 2: średnie przedsiębiorstwa – produkcja od 5 do 10 mln m²,
 - segment 3: małe przedsiębiorstwa – produkcja poniżej 5 mln m².
- (10) W ramach analizy wskaźników mikroekonomicznych wyniki przedsiębiorstw objętych próbą w danym segmencie zważono zgodnie z udziałem tego segmentu w łącznej produkcji unijnej (wykorzystując szczegółową wagę danego segmentu w całym sektorze płytek ceramicznych). Zgodnie z informacjami zebranymi w toku dochodzenia producenci w segmencie 1 i 2 reprezentują po około jednej czwartej łącznej produkcji unijnej, natomiast producenci z segmentu 3 reprezentują około połowy łącznej produkcji unijnej. Segment małych przedsiębiorstw liczy ponad 350 przedsiębiorstw. Segment średni liczy ponad 40 przedsiębiorstw, a segment dużych przedsiębiorstw ponad 20.
- (11) Próbą objęto dziesięć przedsiębiorstw. Są to największe przedsiębiorstwa w każdym z trzech segmentów, biorąc pod uwagę sprzedaż, produkcję i położenie geograficzne. Jedno przedsiębiorstwo objęte próbą należy do segmentu dużych przedsiębiorstw, cztery do segmentu średnich przedsiębiorstw, a pięć do segmentu małych przedsiębiorstw. Wybrane przedsiębiorstwa mają siedziby w sześciu państwach członkowskich (Włochy, Hiszpania, Polska, Portugalia, Niemcy i Francja), które razem reprezentują ponad 90 % łącznej produkcji unijnej. Wybrana

próba reprezentowała 24 % łącznej produkcji producentów współpracujących i 7 % łącznej produkcji unijnej.

- (12) W toku dochodzenia jedno przedsiębiorstwo z Polski objęte próbą postanowiło przerwać współpracę w ramach dochodzenia. Komisji nie udało się nawiązać współpracy z innym producentem mającym siedzibę w Polsce.
- (13) Mimo wycofania się polskiego producenta zachowano wysoką reprezentatywność próby w odniesieniu do wszystkich kryteriów wymienionych w motywach 8 i 10. Postanowiono zatem, że można kontynuować postępowanie w oparciu o próbę liczącą dziewięciu producentów z pięciu państw członkowskich.
- (14) Skarżący wystąpili o zachowanie poufności ich nazw. Komisja zaakceptowała wniosek.

2.3. Kontrola wyrzykowa importerów

- (15) Komisja otrzymała 24 odpowiedzi od importerów. Z kontroli wyrzykowej wyłączono trzech dużych importerów: dwóch związanych z chińskimi eksporterami i jednego związanego z producentem unijnym (przywóz jest marginalny w porównaniu z łączną sprzedażą tego producenta).
- (16) Współpracujący niepowiązani importerzy reprezentują około 6 % łącznego przywozu z Chin.
- (17) Próbą objęto siedem przedsiębiorstw, reprezentujących 95 % przywozu prowadzonego przez współpracujące przedsiębiorstwa niepowiązane. Jedno z tych przedsiębiorstw było również użytkownikiem produktu objętego postępowaniem. Próba była także reprezentatywna pod względem rozmieszczenia geograficznego. Próba obejmuje zatem państwa członkowskie reprezentujące ponad 49 % przywozu do Unii, co potwierdziło jej reprezentatywność.

2.4. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i wizyty weryfikacyjne

- (18) Aby umożliwić objętym próbą producentom eksportującym w Chinach złożenie wniosku o traktowanie na zasadach rynkowych („MET”) lub o indywidualne traktowanie („IT”), gdyby sobie tego życzyli, Komisja przesłała im formularze wniosków. Jedna grupa producentów eksportujących objętych próbą wnioskowała o MET na mocy art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego lub o IT, gdyby dochodzenie wykazało, że nie spełniają warunków przyznania MET. Pozostałe grupy producentów eksportujących wnioskowały jedynie o IT.

- (19) Otrzymano wnioski o indywidualne badanie od ośmiu przedsiębiorstw nieobjętych próbą lub grup powiązanych przedsiębiorstw. Badanie tych wniosków na etapie tymczasowym byłoby zbyt uciążliwe. Decyzja o tym, czy któremuś z tych przedsiębiorstw zostanie przyznane badanie indywidualne, zostanie podjęta na etapie ostatecznym.
- (20) Komisja przesłała kwestionariusze producentom eksportującym objętym próbą, producentom eksportującym nieobjętym próbą, którzy zgłosili zamiar wnioskowania o indywidualne badanie zgodnie z art. 17 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, objętym próbą producentom unijnym, współpracującym niepowiązanym importerom oraz wszystkim znanym użytkownikom w Unii.
- (21) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od trzech objętych próbą grup producentów eksportujących, ośmiu nieobjętych próbą producentów eksportujących lub grup producentów eksportujących, dziewięciu objętych próbą producentów unijnych i pięciu importerów niepowiązanych z producentem eksportującym. Otrzymano także oświadczenia od europejskiego stowarzyszenia producentów (Cerame-Unie), krajowych stowarzyszeń producentów, importerów, stowarzyszeń importerów oraz użytkowników.
- (22) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do celów analizy MET/IT i tymczasowego określenia dumpingu, wynikającej z niego szkody oraz interesu Unii, a następnie złożyła wizyty weryfikacyjne na terenie przedsiębiorstw dziewięciu objętych próbą producentów unijnych oraz następujących przedsiębiorstw:
- a) *Producenci eksportujący w Chinach:*
- Becarry Group, w której skład wchodzi:
 - Foshan Becarry Ceramics Co., Ltd,
 - Heyuan Becarry Ceramics Co., Ltd,
 - Heyuan Hairi Ceramic Co., Ltd,
 - Shandong Yadi Ceramics Co., Ltd,
 - Xinruncheng Group, w której skład wchodzi:
 - Guangdong Xinruncheng Ceramics Co. Ltd,
 - Foshan City Nanhai Chongfa Ceramics Co. Ltd,
 - Wonderful Group, w której skład wchodzi:
 - Dongguan City Wonderful Ceramics Industrial Park Co., Ltd
 - Guangdong Jiamei Ceramics Co. Ltd,
 - Qingyuan Gani Ceramics Co. Ltd,
- Foshan Gani Ceramics Co. Ltd,
 - Giavelli S.r.l., powiązany włoski importer;
- b) *Przedsiębiorstwa handlowe w Chinach*
- Foshan Changwei Enterprise Co., Ltd.;
- c) *Przedsiębiorstwa handlowe w Hongkongu*
- Cayenne Trading International Ltd.,
 - Great Prosperity Development Ltd.,
 - Good East Development Ltd.;
- d) *Niepowiązani importerzy*
- Enmon GmbH, Niemcy;
- e) *Krajowe stowarzyszenia producentów*
- Confindustria Ceramica (Włochy),
 - Hiszpańskie Stowarzyszenie Producentów Płytek Ceramicznych (ASCR),
 - APICER (Portugalia)
- (23) Biorąc pod uwagę potrzebę ustalenia wartości normalnej dla producentów eksportujących w Chinach, co do których istnieje możliwość, że nie zostanie im przyznane MET, na terenie dwóch producentów przeprowadzono weryfikację w celu ustalenia wartości normalnej na podstawie danych z USA jako państwa analogicznego. Producenci ci wystąpili o zachowanie poufności w odniesieniu do ich tożsamości.
- ### 3. Okres objęty dochodzeniem
- (24) Dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 kwietnia 2009 r. do dnia 31 marca 2010 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2007 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).
- ## B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY
- ### 1. Produkt objęty postępowaniem
- (25) Produktem objętym postępowaniem są szkliwione i nieszkliwione ceramiczne płyty chodnikowe, kafle lub płytki ściennie; szkliwione i nieszkliwione ceramiczne kostki mozaikowe i podobne, nawet na podłożu („płytki ceramiczne” lub „produkt objęty postępowaniem”), objęte obecnie kodami CN 6907 10 00, 6907 90 20, 6907 90 80, 6908 10 00, 6908 90 11, 6908 90 20, 6908 90 31, 6908 90 51, 6908 90 91, 6908 90 93 i 6908 90 99.

- (26) Płytki ceramiczne wykorzystuje się głównie w przemyśle budowlanym do pokrywania ścian i podłóg.

2. Produkt podobny

- (27) Jedna ze stron twierdziła, że produkt przywożony z Chin i produkt produkowany przez przemysł unijny nie są porównywalne.
- (28) Przypomina się, że Komisja oparła porównania cen na rodzajach produktów wyodrębnionych na podstawie numerów kontrolnych produktów („PCN”) w oparciu o osiem cech.
- (29) Wspomniana strona przedstawiła swoje argumenty podczas przesłuchania przed rzecznikiem praw stron. Argumentowano, że brak porównywalności wynika z różnych technologii, materiałów, polerowania i wzorów wykorzystywanych do produkcji płytek unijnych i chińskich. Zaawansowane technologicznie linie produkcyjne produkują wysokiej jakości płytki z wykorzystaniem sitodruku i różnych kolorów. Przedsiębiorstwo wyjaśniło, że istnieją różne techniki drukarskie w odniesieniu do sitodruku, wkłósdruku i druku atramentowego.
- (30) Mimo że zwrócono się o dostarczenie szczegółowych informacji obejmujących wszystkie te aspekty porównywalności produktu, strona nie uzasadniła swoich oświadczeń. Argumentu dotyczącego poprawy porównywalności nie poparto zatem żadnymi dowodami. Ponadto sama strona przyznała, że rodzaje produktu, które zostałyby objęte poprzez dodanie czterech sugerowanych kryteriów, reprezentowałyby 0,5 % rynku płytek. Jak stwierdzono w sprawozdaniu rzecznika praw stron, w którym podsumowano stanowisko wspomnianego przedsiębiorstwa, pozostałe 99,5 % produktów objętych tymi samymi PCN jest podobne.
- (31) Jak wspomniano powyżej, strona nie uzasadniła potrzeby wprowadzenia dodatkowych kryteriów ani ich potencjalnego wpływu na ceny. W związku z powyższym w świetle nieistotnego udziału przedmiotowych rodzajów produktów w rynku i wyraźnego uznania przez stronę, że 99,5 % płytek jest porównywalnych w ramach danych PCN, wniosek o wprowadzenie dodatkowych kryteriów do struktury PCN musiał zostać odrzucony na etapie tymczasowym.
- (32) Stwierdza się, że produkt objęty postępowaniem, produkt produkowany i sprzedawany na rynku krajowym w Chinach oraz na rynku krajowym w USA – państwie, które na etapie tymczasowym posłużyło jako państwo analogiczne – a także produkt wytwarzany i sprzedawany w Unii przez producentów unijnych mają te same podstawowe cechy fizyczne i techniczne oraz te same podstawowe zastosowania. Na etapie tymczasowym produkty te uznaje się zatem za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

C. DUMPING

1. Traktowanie na zasadach rynkowych („MET”)

- (33) Na podstawie art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego, w dochodzeniu antydumpingowym dotyczącym przywozu z Chin, wartość normalna jest ustalana zgodnie z ust. 1–6 wyżej wymienionego artykułu w odniesieniu do producentów, wobec których stwierdzono, że spełniają kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego. W skrócie i wyłącznie w celach informacyjnych kryteria te podsumowano poniżej:
- 1) decyzje gospodarcze są odpowiedzią na warunki panujące na rynku, bez znacznej ingerencji ze strony państwa, a koszty odzwierciedlają wartości rynkowe;
 - 2) przedsiębiorstwa posiadają jeden pełny zestaw podstawowej dokumentacji księgowej, która jest niezależnie kontrolowana zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości oraz jest stosowana do wszystkich celów;
 - 3) nie występują znaczne zniekształcenia przeniesione z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej;
 - 4) przepisy dotyczące upadłości i własności gwarantują stabilność i pewność prawną; oraz
 - 5) przeliczanie walut odbywa się po kursie rynkowym.
- (34) Dwie grupy producentów eksportujących w Chinach złożyły wniosek o MET zgodnie z art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego.
- (35) Ustalono, że strony (dwóch producentów; jedno chińskie przedsiębiorstwo handlowe i jedno przedsiębiorstwo handlowe z Hongkongu), które miały tworzyć jedną z tych grup, nie są w rzeczywistości powiązane. W tych okolicznościach wnioski o MET złożone przez tych dwóch chińskich producentów (Becarry Group i Shandong Yadi Ceramics Co. Ltd.) rozpatrywano odrębnie.
- (36) W odniesieniu do drugiej grupy przedsiębiorstw, mianowicie Wonderful Group, składającej się z dwóch grup producentów powiązanych ze sobą przez fakt bycia własnością tej samej spółki holdingowej, wniosek o MET złożyła tylko jedna z powiązanych grup, natomiast druga złożyła jedynie wniosek o indywidualne traktowanie (IT). Ponieważ jednak kryteria MET muszą być objęte wnioskiem w odniesieniu do wszystkich przedsiębiorstw w ramach tej samej grupy i wszystkie te przedsiębiorstwa muszą spełniać te kryteria, wspomniany wniosek o MET był niekompletny, dlatego nie został wzięty pod uwagę. W związku z powyższym grupie nie można było przyznać MET.

- (37) Jeżeli chodzi o Becarry Group, w odniesieniu do kryterium 1 w toku dochodzenia wykazano, że zezwolenie na prowadzenie działalności przez tego producenta zawiera ograniczenie sprzedaży eksportowej, które jest stosowane w praktyce. Uznano zatem, że decyzje dotyczące sprzedaży nie były podejmowane niezależnie, ale podlegały znacznej ingerencji państwa. Ponadto w przypadku kilku przedsiębiorstw w ramach grupy nie było możliwe ustalenie, czy kapitał zakładowy został wpłacony i, jeżeli tak, przez kogo. W odniesieniu do kryterium 2 w dokumentacji księgowej stwierdzono kilka poważnych braków, których nie wymieniono w sprawozdaniu z badania. Wreszcie, w odniesieniu do kryterium 3 stwierdzono także kilka zniekształceń przeniesionych z systemu gospodarki nierynkowej, ponieważ większe składniki aktywów nie były prawidłowo wykazywane i amortyzowane w dokumentacji księgowej oraz nie było możliwe udowodnienie, że przedsiębiorstwo zapłaciło za prawo do użytkowania gruntów.
- (38) Jeżeli chodzi o Shandong Yadi Ceramics Co Ltd, w odniesieniu do kryterium 1 w toku dochodzenia ustalono, że przedsiębiorstwo nie może wykazać, czy kapitał zakładowy przedsiębiorstwa został wpłacony i, jeżeli tak, przez kogo. Nie można było zatem wykluczyć, że część środków finansowych pochodziła od państwa. W odniesieniu do kryterium 2 w dokumentacji księgowej wykryto poważne braki niewymienione w sprawozdaniu z badania, dlatego uznano, że dokumentacji tej nie zbadano zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości. Wreszcie, w odniesieniu do kryterium 3 wykryto także kilka zniekształceń przeniesionych z systemu gospodarki nierynkowej, ponieważ nie było możliwe udowodnienie, że przedsiębiorstwo zapłaciło za prawo do użytkowania gruntów oraz za niektóre składniki aktywów.
- (39) Komisja ujawniła ustalenia w zakresie MET objętym postępowaniem producentom eksportującym, władzom Chin i skarżącym oraz wezwała ich do przedstawienia uwag.
- (40) Po ujawnieniu ustaleń w zakresie MET otrzymano uwagi od dwóch objętych próbą producentów eksportujących, którym nie przyznano MET. Uwagi te nie miały jednak charakteru, który spowodowałby zmianę ustaleń w tej kwestii, ponieważ miały jedynie na celu obalenie części ustaleń i nie zawierały żadnych dodatkowych dowodów na poparcie tych uwag.
- w przypadku wspólnych przedsięwzięć eksporterzy mają swobodę wycofywania do kraju kapitału i zysków,
- ceny eksportowe i wywożone ilości oraz warunki sprzedaży są swobodnie ustalane,
- większość udziałów znajduje się w posiadaniu osób prywatnych, urzędnicy państwowi znajdujący się w zarządzie lub zajmujący kluczowe stanowiska kierownicze są w mniejszości bądź też wykazano, że spółka jest wystarczająco niezależna od interwencji państwa,
- przeliczanie walut odbywa się po kursie rynkowym, oraz
- interwencja państwa nie pozwala na obejście środków antydumpingowych, jeżeli indywidualni eksporterzy korzystają z różnych stawek celnych.
- (42) Objęci próbą producenci eksportujący, którzy wystąpili o MET – Becarry Group i Shandong Yadi Ceramics Co. Ltd., wnioskowali także o IT w razie nieprzyznania MET. O IT wnioskowały także Wonderful Group i Xinruncheng Group.
- (43) W odniesieniu do Becarry Group ustalono, że ceny nie były swobodnie ustalane z uwagi na ograniczenie sprzedaży eksportowej, o którym mowa w motywie 37 powyżej, dlatego wniosek o IT odrzucono.
- (44) W odniesieniu do pozostałych producentów eksportujących ustalono, że spełniają oni warunki zawarte w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, a zatem można przyznać im IT. W związku z powyższym na podstawie dostępnych informacji stwierdzono na etapie tymczasowym, że następujący chińscy producenci eksportujący, którzy zostali objęci próbą, spełniają wszystkie wymogi przyznania IT określone w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego:
- Shandong Yadi Ceramics Co., Ltd,
- Xinruncheng Group,
- Wonderful Group.

2. Indywidualne traktowanie („IT”)

- (41) Na podstawie art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego dla państw, których dotyczy ten artykuł, ustalana jest ogólnokrajowa stawka celna, z wyjątkiem przedsiębiorstw, które mogą udowodnić, że spełniają kryteria określone w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Poniżej przedstawiono te kryteria w skróconej formie i wyłącznie w celach informacyjnych:

— w przypadku przedsiębiorstw będących całkowicie lub częściowo własnością spółek zagranicznych lub

3. Wartość normalna

a) Wybór państwa analogicznego

- (45) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego wartość normalną dla producentów eksportujących, którym nie przyznano MET, ustala się na podstawie cen krajowych lub wartości normalnej konstruowanej w państwie analogicznym.

- (46) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja zasygnalizowała swój zamiar wykorzystania USA jako państwa analogicznego właściwego w celu ustalenia wartości normalnej dla Chin i wezwwała zainteresowane strony do przedstawienia uwag w tej sprawie.
- (47) Otrzymano szereg uwag, w których jako alternatywne rozwiązanie zaproponowano kilka innych państw, w szczególności Brazylię, Turcję, Nigerię, Tajlandię oraz Indonezję.
- (48) Komisja postanowiła zatem dążyć do nawiązania współpracy ze znanymi producentami w tych państwach, w tym w USA. Na pytania zawarte w kwestionariuszu odpowiedziało jednak tylko dwóch producentów produktu objętego postępowaniem z USA. Otrzymano również niekompletną odpowiedź na pytania zawarte w kwestionariuszu od producenta tajlandzkiego; asortyment produktów tego producenta nie był jednak i tak w pełni porównywalny z asortymentem współpracujących chińskich producentów.
- (49) W ramach dochodzenia wykazano, że USA posiadają konkurencyjny rynek w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem. Na rynku krajowym USA działa kilku producentów, a wielkość przywozu jest duża. W toku dochodzenia wykazano także, że płytki ceramiczne pochodzące z Chin i USA mają zasadniczo te same właściwości fizyczne i zastosowania, a procesy produkcji są podobne.
- (50) Podnoszono argument, że ponieważ rynek USA charakteryzuje głównie przywóz, płytki ceramiczne wytwarzane w USA i te wytwarzane w Chinach obejmują różne segmenty rynku. W związku z powyższym rodzaje produktu produkowane w państwie, które stanowiłyby podstawę do ustalenia wartości normalnej, nie byłyby porównywalne z rodzajami produktu wywozonymi przez Chiny do Unii. W toku dochodzenia wykazano jednak, że produkcja w USA obejmuje szeroki zakres rodzajów produktów porównywalnych z tymi produkowanymi w Chinach i wywozonymi z Chin, jak wspomniano w motywie 49 powyżej.
- (51) Argumentowano także, że USA są stosunkowo niewielkim uczestnikiem światowego rynku płytek ceramicznych. W 2009 r. w kraju wyprodukowano jednak około 600 mln m², którą to wielkość uważa się za znaczną. Dla porównania: w tym samym okresie w Chinach, które są największym producentem na świecie, wytworzono 2 mld m².
- (52) Jedna ze stron twierdziła, że USA stosują surowe normy jakości, de facto tworząc bariery pozataryfowe dla przywozu z Chin. W toku dochodzenia wykazano jednak, że, jak wspomniano powyżej, wielkość przywozu z Chin i USA była wysoka i stanowiła zasadniczą część konsumpcji krajowej w Stanach Zjednoczonych. W związku z powyższym odrzucono argument, że bariery pozataryfowe w USA wpływają na przywóz, a co za tym idzie na konkurencję.
- (53) Dane przedstawione w odpowiedziach przedłożonych przez dwóch współpracujących producentów z USA zweryfikowano na miejscu. Ostatecznie wzięto pod uwagę wyłącznie dane od jednego producenta, u którego przeprowadzono wizytę, ponieważ uznano je za informacje wiarygodne, mogące stanowić podstawę wartości normalnej. Dane od drugiego producenta, u którego przeprowadzono wizytę, uznano za niewiarygodne i musiały one zostać odrzucone, ponieważ producent ten zgłosił tylko część sprzedaży krajowej, a koszty nie w pełni zgadzały się ze sprawozdaniami finansowymi.
- (54) Na etapie tymczasowym uznano zatem, że USA są odpowiednim państwem analogicznym zgodnie z art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego.
- b) *Określenie wartości normalnej*
- (55) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego wartość normalna została ustalona na podstawie zweryfikowanych informacji uzyskanych od producenta w państwie analogicznym, w sposób opisany poniżej.
- (56) Krajowa sprzedaż produktu podobnego przez producenta z USA została uznana za reprezentatywną pod względem wielkości w porównaniu z wielkością wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii, dokonywanego przez współpracujących producentów eksportujących.
- (57) Ustalono, że w okresie objętym dochodzeniem sprzedaż na rynku krajowym niepowiązanym klientom odbywała się w zwykłym obrocie handlowym w przypadku wszystkich typów produktu podobnego wytwarzanego przez producenta z USA. Z uwagi na różnice w jakości między produktem podobnym wytwarzanym i sprzedawanym w USA a produktem objętym postępowaniem wywozonym z Chin do Unii, w przypadku niektórych rodzajów produktu za właściwsze uznano jednak skonstruowanie wartości normalnej, aby umożliwić uwzględnienie tych różnic i zapewnić obiektywne porównanie, opisane w motywie 61.
- (58) Wartość normalna została skonstruowana poprzez dodanie do kosztów wytworzenia dla producenta z USA jego kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych (SG&A) oraz zysku. Zgodnie z art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego wysokość SG&A oraz zysku ustalono w oparciu o faktyczne dane dotyczące produkcji i sprzedaży produktu podobnego przez producenta z USA w zwykłym obrocie handlowym.

c) *Ceny eksportowe dla producentów eksportujących*

- (59) Ceny eksportowe objętych próbą chińskich eksporterów oparto na cenach eksportowych płaconych lub należnych pierwszemu niezależnemu klientowi. W przypadkach, w których sprzedaż była prowadzona za pośrednictwem powiązanego importera w Unii, ceny eksportowe zostały skonstruowane zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. Dostosowano wszystkie koszty poniesione między przywozem a odsprzedażą, włącznie z kosztami sprzedaży, kosztami ogólnymi i administracyjnymi oraz zyskiem. W odniesieniu do marży zysku użyto zysku osiągniętego przez niepowiązanego importera produktu objętego postępowaniem, gdyż rzeczywisty zysk powiązanego importera uznano za niewiarygodny ze względu na powiązania między producentami eksportującymi a powiązanym importerem.

d) *Porównanie*

- (60) Marginesy dumpingu zostały ustalone na podstawie porównania indywidualnych cen eksportowych *ex-works* eksporterów objętych próbą z cenami sprzedaży krajowej lub ze skonstruowaną wartością normalną (CNV).
- (61) Aby zapewnić rzetelne porównanie między wartością normalną a ceną eksportową, wzięto pod uwagę, w formie dostosowań, różnice wpływające na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Wartość normalną dostosowano w celu uwzględnienia różnic w cechach – wynikających głównie z marki OEM – i różnic jakościowych między niektórymi rodzajami nieprodukowanymi przez producenta w państwie analogicznym – w związku z niższym kosztem płytek innych niż porcelanowe. Dokonano również odpowiednich dostosowań dotyczących kosztów frachtu morskiego, ubezpieczenia, przeładunku i kosztów dodatkowych, opłat związanych z pakowaniem i kredytem oraz opłat i prowizji bankowych, we wszystkich przypadkach, w których uznano je za uzasadnione, dokładne i poparte potwierdzonymi dowodami.

4. **Marginesy dumpingu**a) *Dla współpracujących producentów eksportujących objętych próbą, którym przyznano IT*

- (62) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego ustalono marginesy dumpingu dla współpracujących producentów eksportujących objętych próbą, którym przyznano IT, na podstawie porównania średniej ważonej wartości normalnej ustalonej dla państwa analogicznego ze średnią ważoną ceną eksportową w wywozie do Unii produktu objętego postępowaniem, ustaloną dla każdego przedsiębiorstwa w sposób określony powyżej.

- (63) Na tej podstawie tymczasowe marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

	Tymczasowy margines dumpingu
Xinruncheng Group	35,5 %
Shandong Yadi Ceramics Co., Ltd	36,6 %
Wonderful Group	26,2 %

b) *Dla wszystkich pozostałych współpracujących producentów eksportujących*

- (64) Margines dumpingu dla pozostałych nieobjętych próbą współpracujących producentów eksportujących w Chinach obliczono jako średnią ważoną marginesów dumpingu ustaloną dla objętych próbą producentów eksportujących zgodnie z art. 9 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.
- (65) Margines dumpingu dla współpracującego producenta eksportującego w Chinach, który był objęty próbą, ale któremu nie przyznano IT (Heyuan Becarry Ceramics Co. Ltd.), także obliczono w sposób określony w motywie 64 powyżej.

c) *Wszyscy pozostali (niewspółpracujący) producenci eksportujący*

- (66) Ogólnokrajowy margines dumpingu mający zastosowanie do wszystkich pozostałych niewspółpracujących producentów eksportujących w Chinach został ustalony poprzez wykorzystanie najwyższego z marginesów dumpingu ustalonych dla reprezentatywnego rodzaju produktu w odniesieniu do współpracującego producenta eksportującego.
- (67) Na tej podstawie tymczasowy margines dumpingu, obliczony jako średnia ważona stawek dla przedsiębiorstw objętych próbą, oraz ogólnokrajowy poziom dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Średnia ważona stawek dla współpracujących producentów eksportujących, których nie objęto próbą lub którym nie przyznano IT (zob. załącznik I)	32,3 %
Wartość rezydualna dla niewspółpracujących producentów eksportujących	73,0 %

D. **SZKODA**1. **Produkcja unijna i przemysł unijny**

- (68) Jak wspomniano w motywie 8, unijny przemysł płytek ceramicznych jest w znacznym stopniu rozdrobniony. Płytki ceramiczne są produkowane przez ponad 500 producentów.
- (69) Jak wspomniano powyżej, przemysł unijny podzielono na trzy segmenty: małe, średnie i duże przedsiębiorstwa. Małe przedsiębiorstwa reprezentują połowę łącznej produkcji unijnej.

- (70) Szacuje się, że dane dostarczone przez krajowe i europejskie stowarzyszenia obejmują około 75 % produkcji unijnej. Dane te porównano z danymi dostarczonymi przez indywidualnych producentów i krajowe stowarzyszenia, ale także ze źródłami statystycznymi, takimi jak Prodcom. Wielkość i wartość pozostałej produkcji ekstrapolowano w oparciu o te same źródła informacji. Na tej podstawie ustalono, że łączna produkcja unijna w OD wyniosła 895 mln m². Wszyscy producenci unijni (reprezentujący łączną produkcję unijną) stanowią przemysł unijny w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego oraz będą dalej zwani „przemysłem unijnym”.

2. Konsumpcja w Unii

- (71) Konsumpcję w Unii ustalono poprzez dodanie przywozu w oparciu o dane Eurostatu do wielkości sprzedaży producentów unijnych na rynku unijnym. Dane dotyczące całkowitej sprzedaży unijnej produktu objętego postępowaniem oparto na zweryfikowanych danych dostarczonych przez krajowe i europejskie stowarzyszenia producentów. Aby określić łączną sprzedaż unijną, dokonano ekstrapolacji na podstawie danych stowarzyszeń i wykazu Prodcom.
- (72) W okresie badanym, tj. między 2007 r. i OD, konsumpcja w Unii zmniejszyła się o 29 %, przy czym największy spadek, wynoszący 13 %, miał miejsce między 2007 r. i 2008 r. W OD konsumpcja zmniejszyła się o 8 % w porównaniu z 2009 r.

Tabela 1

Konsumpcja

Wielkość (w 1 000 m ²)	2007	2008	2009	OD
+ przywóz ogółem	157 232	140 715	115 676	119 689
+ produkcja unijna sprzedawana na rynku unijnym	1 275 486	1 099 092	992 204	895 140
<i>Indeks (2007 = 100)</i>	100	86	78	70
= konsumpcja	1 432 718	1 239 807	1 107 880	1 014 829
<i>Indeks (2007 = 100)</i>	100	87	77	71
Spadek z roku na rok		– 13 %	– 11 %	– 8 %

3. Przywóz z Chin

3.1. Wielkość, udział w rynku i ceny importowe produktu objętego postępowaniem

- (73) Zmiany wielkości, udziału w rynku i średnich cen przywozu z Chin zostały przedstawione poniżej. Poniższe wielkości i trendy cenowe oparte są na danych Eurostatu.

Tabela 2

Przywóz z Chin

Wielkość (w 1 000 m ²)	2007	2008	2009	OD
Wielkość przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie	68 081	65 122	62 120	66 023
<i>Indeks (2007 = 100)</i>	100	96	91	97
Zmiana z roku na rok		– 4 %	– 5 %	+ 6 %
Udział przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, w rynku	4,8 %	5,3 %	5,6 %	6,5 %
Ceny importowe stosowane przez państwo, którego dotyczy postępowanie (EUR/m ²)	4,7	4,9	4,4	4,5
<i>Indeks (2007 = 100)</i>	100	105	95	97
Zmiana z roku na rok		+ 4 %	– 10 %	+ 2 %

- (74) W okresie badanym łączna wielkość przywozu z Chin zmniejszyła się o 3 %, a w OD wyniosła około 66 mln m². Sama tendencja zniżkowa jest zgodna z tendencją zniżkową konsumpcji, ale jest znacznie mniej wyraźna i wystąpiła między 2007 r. i 2009 r. Między 2009 r. i OD wielkość przywozu z Chin wzrosła o 6 %. Ponadto, analizując z perspektywy całego okresu badanego, udział przywozu z Chin w rynku zwiększył się o 35 %, z 4,8 % w 2007 r. do 6,5 % w OD.
- (75) W okresie badanym ceny przywozu z Chin spadły o 4 %, z 4,7 EUR/m² do 4,5 EUR/m².

3.2. Podcięcie cenowe

- (76) W celu przeanalizowania podcięcia cenowego porównano średnie ważone ceny sprzedaży producentów unijnych według typu produktu stosowane wobec klientów niepowiązanych na rynku unijnym, dostosowane do poziomu *ex-works*, z odpowiadającymi średnimi ważonymi cenami przywozu z Chin stosowanymi wobec pierwszego niepowiązanego klienta na rynku unijnym, ustalonymi na podstawie CIF z odpowiednimi dostosowaniami uwzględniającymi obowiązujące cła, koszty ponoszone po przywozie i poziom handlu.
- (77) Porównanie wykazało, że w OD przywożony produkt objęty postępowaniem był sprzedawany w Unii po cenach podcinających ceny przemysłu unijnego. W ujęciu procentowym poziom podcięcia cenowego wynosił od 44 % do 57 % cen przemysłu unijnego. Obliczenia oparto na danych przedstawionych przez objętych próbą producentów unijnych i objętych próbą producentów eksportujących z Chin.

4. Przywóz z państw trzecich innych niż Chiny

- (78) Wielkość przywozu z innych państw trzecich w okresie badanym przedstawiono w poniższej tabeli. Wielkości i trendy cenowe oparte są na danych Eurostatu.

Tabela 3

Przywóz z innych państw trzecich

	2007	2008	2009	OD
Przywóz z innych państw (w 1 000 m ²)	89 151	75 593	53 557	53 665
<i>Indeks</i> (2007 = 100)	100	85	60	60
Udział w rynku przywozu z innych państw	6,2 %	6,1 %	4,8 %	5,3 %
Średnia cena (EUR/m ²)	4,38	4,94	5,35	5,35
<i>Indeks</i> (2007 = 100)	100	113	122	122
Przywóz z Turcji (w 1 000 m ²)	50 210	44 590	30 930	31 343
Udział Turcji w rynku	3,5 %	3,6 %	2,8 %	3,1 %
Średnia cena (EUR/m ²)	4,35	4,75	5,25	5,32
Przywóz z państw innych niż Chiny i Turcja	38 941	31 002	22 627	22 322
<i>Indeks</i> (2007 = 100)	100	80	58	57
Średnia cena (EUR/m ²)	4,43	5,21	5,49	5,38

- (79) W okresie badanym przywóz z państw trzecich zmniejszył się o 40 %. Tym samym udział tego przywozu w rynku zmniejszył się o 14 %, z 6,2 % do 5,3 %.

- (80) Należy zaznaczyć, że w okresie badanym średnie ceny eksportowe z innych państw trzecich spadły o 22 % i stale pozostawały wyższe niż średnia cena sprzedaży w chińskiej sprzedaży eksportowej (o 19 % w OD).

5. Sytuacja przemysłu unijnego

5.1. Uwagi ogólne

- (81) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała wszystkie istotne czynniki gospodarcze i wskaźniki, które wywierają wpływ na przemysł unijny.
- (82) Wskaźniki makroekonomiczne (produkcja, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost i wielkość marginesów dumpingu) oceniono na poziomie całego przemysłu unijnego. Ocenę oparto na informacjach przedstawionych przez stowarzyszenia europejskie i krajowe, porównanych z danymi przedstawionymi przez producentów i dostępnymi oficjalnymi statystykami.
- (83) Analizę wskaźników mikroekonomicznych (średnie ceny jednostkowe, zatrudnienie, wynagrodzenia, wydajność, zapasy, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji, zdolność do pozyskiwania kapitału) przeprowadzono na poziomie objętych próbą producentów unijnych. Ocenę przeprowadzono na podstawie pochodzących od nich informacji, które zostały należycie zweryfikowane.

5.2. Wskaźniki makroekonomiczne

5.2.1. Produkcja, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (84) Produkcja sprzedaży przemysłu unijnego znacznie się zmniejszyła – o 32 % w okresie badanym. Spadek w ujęciu ogólnym (w całym okresie badanym) odzwierciedlał znaczny spadek konsumpcji (o 29 % w okresie badanym, zob. motyw 72 powyżej). Kształtował się jednak według innego trendu. W latach 2007–2009 produkcja zmniejszyła się o 32 %, przy czym największy spadek o 23 % miał miejsce w między 2008 r. i 2009 r. Następnie między 2009 r. i OD poziom sprzedaży ustabilizował się.

Tabela 4

Łączna produkcja unijna

	2007	2008	2009	OD
Wielkość (w 1 000 m ²)				
Produkcja	1 614 668	1 434 844	1 100 052	1 094 660
Indeks (2007 = 100)	100	89	68	68

- (85) Między 2007 r. a 2008 r. moce produkcyjne przemysłu unijnego zmniejszyły się o 5 %, a między 2008 r. i OD o 2 %. Między 2007 r. i OD wykorzystanie mocy produkcyjnych zmniejszyło się zatem ogółem o 27 %.

Tabela 5

Moce produkcyjne i ich wykorzystanie

	2007	2008	2009	OD
Wielkość (w 1 000 m ²)				
Moce produkcyjne	1 849 252	1 760 720	1 720 180	1 718 023
Indeks (2007 = 100)	100	95	93	93
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	87 %	81 %	64 %	64 %
Indeks (2007 = 100)	100	93	73	73

5.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (86) Zgodnie ze zmianami wielkości produkcji sprzedaż przemysłu unijnego niepowiązanym klientom na rynku unijnym zmniejszyła się w stopniu porównywalnym ze spadkiem konsumpcji, tj. o 30 % w okresie badanym. Pod względem spadków z roku na rok sprzedaż przemysłu unijnego kształtowała się w podobny sposób jak konsumpcja.

Tabela 6

Wielkość sprzedaży niepowiązanym klientom

	2007	2008	2009	OD
Wielkość (w 1 000 m ²)				
Sprzedaż w Unii	1 275 486	1 099 092	992 204	895 140
Indeks (2007 = 100)	100	86	78	70

- (87) W okresie badanym udział przemysłu unijnego w rynku zmniejszył się o 1 punkt procentowy.

Tabela 7

Udział UE w rynku

	2007	2008	2009	OD
Udział Unii w rynku	89 %	89 %	90 %	88 %
Indeks (2007 = 100)	100	100	101	99

5.2.3. Zatrudnienie i wydajność

- (88) Między 2007 r. i 2008 r. zatrudnienie zmniejszyło się o 11 %. W okresie badanym spadło o 16 %.

Tabela 8

Zatrudnienie

	2007	2008	2009	OD
Średni okres				
Łączne zatrudnienie	92 588	82 214	79 518	77 458
Indeks (2007 = 100)	100	89	86	84

- (89) Wydajność siły roboczej przemysłu unijnego, mierzona jako produkcja przypadająca na jednego pracownika w ujęciu rocznym, pozostawała stabilna między 2007 r. i 2008 r. Między 2008 r. i OD wydajność zmniejszyła się o 19 %, co było związane ze spadkiem produkcji.

Tabela 9

Wydajność

	2007	2008	2009	OD
Wydajność (w m ² w przeliczeniu na rok/pracownika)	17 439	17 453	13 834	14 132
Indeks (2007 = 100)	100	100	79	81

5.2.4. Wielkość marginesu dumpingu

- (90) Marginesy dumpingu przedstawiono powyżej w części poświęconej dumpingowi. Wszystkie ustalone marginesy znacznie przekraczają poziom *de minimis*. Ponadto, biorąc pod uwagę wielkości i ceny przywozu po cenach dumpingowych, nie można uznać, że wpływ rzeczywistego marginesu dumpingu jest nieistotny.

5.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

- (91) Analiza elementów mikroekonomicznych (zapasy, ceny sprzedaży, przepływy pieniężne, rentowność, zwrot z inwestycji, zdolność do pozyskiwania kapitału, inwestycje i wynagrodzenia) została przeprowadzona dla poszczególnych przedsiębiorstw, tj. na poziomie tych producentów unijnych, którzy zostali objęci próbą.

5.3.1. Uwaga ogólna

- (92) W odniesieniu do niektórych wskaźników mikroekonomicznych (cena sprzedaży, koszt produkcji, rentowność i zwrot z inwestycji, tzn. wskaźników wyrażonych nie w wartościach bezwzględnych, ale w wartościach procentowych) wyniki objętych prób przedsiębiorstw w danym segmencie zważono zgodnie z udziałem segmentu w łącznej produkcji unijnej (wykorzystując szczegółową wagę danego segmentu w całym sektorze płytek ceramicznych – 52 % dla małych przedsiębiorstw i po 24 % dla średnich i dużych przedsiębiorstw). Dopilnowano tym samym, by wyniki dużych przedsiębiorstw nie zdominowały analizy szkody oraz by należycie uwzględniono sytuację małych przedsiębiorstw, które łącznie mają największy udział w produkcji unijnej.

5.3.2. Zapasy

- (93) Mimo że w okresie badanym stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego zmniejszył się o 14 % w wartościach bezwzględnych, wielkość ta wyrażona jako wartość procentowa produkcji znacznie się zwiększyła (o 37 %).

Tabela 10

	2007	2008	2009	OD
Zapasy (w 1 000 m ²)	48 554	50 871	39 689	41 887
<i>Indeks (2007 = 100)</i>	100	105	82	86
Zapasy jako wartość procentowa produkcji	43 %	49 %	55 %	59 %
<i>Indeks (2007 = 100)</i>	100	114	128	137

- (94) Zwiększenie zapasów jest znamienym czynnikiem dotyczącym szkody. Przedsiębiorstwa w sektorze zazwyczaj utrzymują zapasy na trzy miesiące produkcji, ale presja ze strony przywozu z Chin po cenach dumpingowych zmusiła je do zwiększenia zapasów do sześciu miesięcy produkcji. Odnotowano stały i równomierny wzrost zapasów z roku na rok, z 43 % w 2007 r. do 59 % w OD.
- (95) Ten wzrost zapasów tłumaczy się tym, że chińscy producenci eksportujący koncentrowali się na sprzedaży dużych partii jednolitego produktu, natomiast przemysł unijny oferował produkty znacznie bardziej zróżnicowane pod względem rodzajów, kolorów i rozmiarów. Aby móc reagować w bardzo krótkim czasie na bardzo konkretne zamówienia, przemysł unijny musiał zwiększyć zapasy.

5.3.3. Ceny sprzedaży

- (96) W okresie badanym jednostkowa cena sprzedaży przemysłu unijnego wzrosła o 10 %.

Tabela 11

Cena jednostkowa na rynku UE

	2007	2008	2009	OD
Jednostkowa cena sprzedaży w Unii (EUR/m ²)	8,0	8,4	8,7	8,8
<i>Indeks (2007 = 100)</i>	100	104	108	110

- (97) Wzrost cen wynikał z szeregu czynników. Pierwszym z nich była konieczność pokrycia zwiększających się kosztów produkcji, które w tym samym okresie wzrosły o 14 % (zob. motyw 106). Wzrost cen był także spowodowany zwiększającymi się zapasami (zob. motyw 95 powyżej) i zmianą asortymentu oferowanego przez przemysł unijny. Przywóz z Chin koncentrował się na dużych partiach jednolitego produktu. Przemysł unijny musiał zatem koncentrować się na małych partiach produktu objętego postępowaniem, gdzie popyt był bardziej rozdrobniony i cechował się mniejszymi ilościami i większym zróżnicowaniem pod względem rodzajów, kolorów i rozmiarów.
- (98) Mimo wzrostu cen jednostkowych przemysł unijny prowadził jednak działalność, nie osiągając zysku docelowego. Segment małych przedsiębiorstw przynosił wręcz straty.
- (99) Zmiany w cenach przywozu z Chin zarysowano w motywie 75. Jak można zaobserwować, ceny podlegały innej tendencji niż ceny przemysłu unijnego i pozostawały na znacznie niższym poziomie. W OD ceny z Chin były o połowę niższe od cen przemysłu unijnego.

5.3.4. Rentowność, przepływ środków pieniężnych, zwrot z inwestycji, zdolność do pozyskania kapitału i inwestycji oraz wynagrodzenia

- (100) Jak wspomniano powyżej, wzrost kosztów produkcji był większy niż wzrost cen sprzedaży. Przy wzroście kosztów o 14 %, który nastąpił w okresie badanym, przemysł unijny zdołał podnieść ceny zaledwie o 9 %. Następnie rentowność spadła, z 3,9 % w 2007 r. do 0,4 % w OD. Najniższy zysk odnotowano w 2009 r., kiedy przemysł nie mógł pokryć swoich kosztów i odnotował stratę w wysokości 1,2 %. Z trzech segmentów najbardziej ucierpiał segment małych przedsiębiorstw, który odnotowuje straty od 2008 r. Mimo znacznych spadków rentowności dużym i średnim przedsiębiorstwom udało się sprzedawać z niewielkim, choć niestabilnym zyskiem.
- (101) Zyski osiągnięte przez duże i średnie przedsiębiorstwa nie mogą zostać ujawnione z uwagi na potrzebę zachowania poufności. W segmencie dużych przedsiębiorstw wyliczenie zysków oparto na danych jednego przedsiębiorstwa, ponieważ ujawnienie wyników średnich przedsiębiorstw umożliwiłoby innym przedsiębiorstwom obliczenie zysków pozostałych segmentów, jako że ogólne wazone zyski są znane.

Tabela 12

Rentowność, przepływy środków pieniężnych, zwrot z inwestycji, inwestycje i płace

	2007	2008	2009	OD
Zysk netto sprzedaży niepowiązanym klientom w Unii (% sprzedaży netto)	3,9 %	0,6 %	– 1,2 %	0,4 %
Przepływy środków pieniężnych (w 1 000 EUR)	86 663	55 131	41 599	40 256
<i>Indeks (2007 = 100)</i>	100	64	48	46
ROI (zysk netto w ujęciu procentowym wartości księgowej netto inwestycji)	8,3 %	4,0 %	– 0,5 %	1,1 %
Inwestycje netto (w 1 000 EUR)	15 733	15 673	11 005	11 283
<i>Indeks (2007 = 100)</i>	100	100	70	72
Roczne koszty pracy w przeliczeniu na pracownika	38 910	39 714	37 366	37 242
<i>Indeks (2007 = 100)</i>	100	102	96	96

- (102) Tendencja wykazywana przez przepływy pieniężne, które są wskaźnikiem zdolności przemysłu do samofinansowania swej działalności, pozostawała dodatnia w okresie badanym. Między 2007 r. i OD nastąpił jednak spadek o około 54 %.

- (103) Zwrot z inwestycji („ROI”) był zasadniczo zgodny z tendencją dotyczącą rentowności w całym okresie badanym.
- (104) Między 2007 r. a OD roczny napływ inwestycji przemysłu unijnego w produkt objęty postępowaniem zmniejszył się o 28 %.
- (105) Między 2007 r. a OD średnia płaca w przeliczeniu na jednego pracownika zmniejszyła się o 4 %.

5.3.5. Koszt produkcji

Tabela 13

Koszt produkcji

	2007	2008	2009	OD
Koszt produkcji w EUR/m ²	7,7	8,3	8,8	8,8
Indeks	100	108	114	114

- (106) Jak zaznaczono powyżej, w okresie badanym koszt produkcji wzrósł o 14 %. Wzrost ten był spowodowany wzrostem zapasów (zob. motyw 95 powyżej) i zmianą asortymentu oferowanego przez przemysł unijny (większe różnicowanie produktów pod względem rodzajów, kolorów i rozmiarów), natomiast przywóz z Chin koncentrował się na dużych partiach jednolitego produktu. Przemysł unijny musiał zwiększyć zapasy, aby móc reagować w krótkim czasie na bardzo konkretne zamówienia; musiał także dostarczać bardziej zróżnicowany produkt.

6. Wnioski dotyczące szkody

- (107) W toku dochodzenia wykazano, że w okresie badanym wskaźniki szkody, takie jak wielkość produkcji, wykorzystanie mocy produkcyjnych, sprzedaż niepowiązanym klientom i zatrudnienie pogorszyły się. Chociaż nie można lekceważyć faktu, że negatywne zmiany konsumpcji wywarły niekorzystny wpływ na przemysł unijny, warto zauważyć, że poprzez presję cenową udział przywozu z Chin w rynku zwiększył się.
- (108) Ponadto w okresie badanym wskaźniki szkody związane z wynikami finansowymi producentów unijnych, takie jak rentowność, zwrot z inwestycji i przepływy środków pieniężnych, znacznie się pogorszyły. Znamiennym czynnikiem dotyczącym szkody jest znaczny wzrost zapasów (o 37 %) w okresie badanym. Wzrost ten tłumaczy się tym, że chińscy producenci eksportujący koncentrowali się na sprzedaży dużych partii jednolitego produktu, natomiast przemysł unijny oferował produkty znacznie bardziej zróżnicowane pod względem rodzajów, kolorów i rozmiarów. Przemysł unijny musiał zwiększyć zapasy, aby móc reagować w krótkim czasie na bardzo konkretne zamówienia, a także dostarczać bardziej zróżnicowany produkt.
- (109) Mimo że w okresie badanym ceny sprzedaży przemysłu unijnego wzrosły, wynika to głównie ze wzrostu kosztu produkcji. Ogólnie rzecz ujmując, w okresie badanym rentowność uległa pogorszeniu. Segment małych przedsiębiorstw, stanowiących połowę przemysłu unijnego, przynosi straty od 2008 r. W związku z tym przemysł nie był w stanie osiągnąć wystarczającego zysku nawet mimo wzrostu cen sprzedaży. Przemysł nie mógł zwiększyć cen sprzedaży do poziomu, który pozwalałby osiągać wskaźniki rentowności niezbędne do długookresowej rentowności.
- (110) Z analizy trendów cenowych w oparciu o dane Eurostatu wynika, że różnica cen między przywozem po cenach dumpingowych z Chin a cenami przemysłu unijnego wzrosła z około 40 % w 2007 r. i 2008 r. do około 50 % w 2009 r. i OD.
- (111) Uwzględniając powyższe uwagi, na etapie tymczasowym stwierdza się, że przemysł unijny poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

E. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

1. Wprowadzenie

- (112) Zgodnie z art. 3 ust. 6 i 7 rozporządzenia podstawowego sprawdzono, czy istotna szkoda poniesiona przez przemysł unijny była spowodowana przywozem po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie. Zbadano również znane czynniki, inne niż przywóz po cenach dumpingowych, które mogły spowodować szkodę dla przemysłu unijnego, aby upewnić się, że żadna szkoda wynikająca z tych czynników nie została przypisana przywozowi po cenach dumpingowych.

2. Wpływ przywozu z Chin

- (113) Rosnący udział chińskich producentów eksportujących w rynku w okresie badanym zbiegł się w czasie ze spadkiem zysków przemysłu unijnego i znacznym wzrostem jego zapasów.
- (114) Zbiegło się to także ze spadkiem konsumpcji w Unii. Chociaż między 2007 r. a 2009 r. wielkość chińskiego przywozu zmniejszyła się o 9 punktów procentowych, co było zgodne ze zmniejszającą się konsumpcją (choć tempo było inne – w tym samym okresie konsumpcja zmniejszyła się o 23 punkty procentowe), od 2007 r. udział Chin w rynku stale rósł. Ponadto między 2009 r. a OD przywóz z Chin zwiększył się o 6 punktów procentowych mimo dalszego spadku konsumpcji (o 6 punktów procentowych).
- (115) Różnica cen (w oparciu o średnie dane Eurostatu) pomiędzy przywozem z Chin a cenami przemysłu unijnego była bardzo istotna w całym okresie badanym. Fakt, że już w 2007 r. przekraczała 40 %, wskazuje na to, że polityka cenowa chińskich producentów eksportujących rozpoczęła się przed kryzysem gospodarczym. Po kryzysie różnica ta zwiększyła się, osiągając 50 % w OD.
- (116) Rosnący udział przywozu z Chin w rynku w połączeniu z malejącymi cenami i rosnącą różnicą między cenami stosowanymi przez Unię i Chiny zbiegł się w czasie z pogorszeniem się sytuacji przemysłu unijnego.

3. Wpływ innych czynników

3.1. Wpływ przywozu z państw trzecich innych niż Chiny

- (117) W okresie badanym wielkość przywozu z państw trzecich innych niż Chiny zmniejszyła się o 40 %. W tym

samym okresie udział tego przywozu w rynku nieznacznie się zmniejszył (około 1 %). W 2007 r. ceny tego przywozu były porównywalne z cenami stosowanymi przez Chiny, jednak w 2009 r. różnica cen zwiększyła się do 18 %, a w OD wyniosła 16 %.

- (118) Drugim co do wielkości eksporterem do Unii jest Turcja, której udział w rynku w OD wyniósł 3 %. W okresie badanym udział ten utrzymywał się na tym samym poziomie (zmniejszył się nieznacznie o 0,4 %). W okresie badanym wielkość przywozu z Turcji zmniejszyła się o 37 %. Mimo że ceny przywozu z Turcji były niższe od cen przemysłu unijnego (o około 40 % w okresie badanym), w 2009 r. i OD różnica cen między przywozem z Turcji i przywozem z Chin wzrosła do 16 % po tym jak ceny stosowane przez Turcję wzrosły o 22 %. Z tego względu nie można wykluczyć, że przywóz z państw trzecich innych niż Chiny mógł w bardzo ograniczonym stopniu przyczynić się do istotnej szkody poniesionej przez przemysł unijny. Nie narusza to jednak stwierdzonego związku przyczynowego z przywozem z Chin po cenach dumpingowych.

4. Wpływ dużego rozdrobnienia przemysłu unijnego

- (119) Unijny przemysł płytek ceramicznych jest bardzo rozdrobniony. W okresie badanym łączna liczba przedsiębiorstw zmniejszyła się jednak w wyniku konsolidacji na przestrzeni ostatnich dwóch dekad. Co najważniejsze jednak, w państwach członkowskich, których udział w produkcji był największy, a jednocześnie rozdrobnienie jest wyraźniejsze, w toku dochodzenia wykazano, że przedsiębiorstwa działają w klastrach. Struktura ta gwarantuje efektywną alokację zasobów. Rozdrobnienie umożliwia dużym przedsiębiorstwom zlecanie małym przedsiębiorstwom podwykonawstwa w zakresie produkcji niektórych rodzajów produkcji (pod względem kolorów, rozmiarów itp.). Z pomocą małych przedsiębiorstw przemysł może zapewniać dostawy wielu rodzajów produktów w krótkim czasie. Stało się to szczególnie ważne w świetle faktu, że chińska konkurencja sprzedaje duże partie jednolitego produktu, w przypadku których nie ma elastyczności w zakresie wzorów, materiałów itp. W tych okolicznościach nie można stwierdzić związku przyczynowego między rozdrobnieniem a pogorszeniem się sytuacji przemysłu unijnego w okresie badanym.

4.1. Wpływ kryzysu gospodarczego

- (120) W toku dochodzenia wykazano, że kryzys gospodarczy miał niewątpliwie wpływ na sytuację przemysłu unijnego.

- (121) Wpływ ten wiązał się przede wszystkim z pogorszeniem koniunktury w przemyśle budowlanym, które znalazło odzwierciedlenie w malejącej konsumpcji płytek ceramicznych. Ogólnie rzecz ujmując, w 2009 r. działalność budowlana w UE zmniejszyła się łącznie o 7,5 %⁽¹⁾. Bardziej szczegółowy wpływ ogólnej sytuacji gospodarczej na poszczególne sektory przemysłu budowlanego jest zróżnicowany⁽²⁾. W 2009 r. spowolnienie działalności w budownictwie dotyczyło głównie segmentu nowych domów i prywatnych budynków niemieszkalnych. W mniejszym stopniu objęło sektor inżynierii lądowej, natomiast w segmencie publicznych budynków niemieszkalnych w 2009 r. odnotowano nawet wzrost o 1,1 %. Według Europejskiej Federacji Przemysłu Budowlanego tendencje te stanowiły odzwierciedlenie działań rządów mających na celu utrzymanie lub nawet zwiększenie wydatków na budynki i infrastrukturę publiczną w ramach krajowych bodźców budżetowych. Podobnie, zachęty podatkowe dotyczące rozwiązań efektywnych energetycznie złagodziły wpływ pogorszenia koniunktury gospodarczej na działalność w zakresie remontów i konserwacji.
- (122) Wyżej wspomniane zmiany miały pozytywny wpływ na segment remontów i napraw (pozytywne implikacje dla produkcji, sprzedaży i rentowności rynku niższego szczebla w związku z wyższymi marżami zysku w segmencie detalicznym). W każdym wypadku segmenty te były w mniejszym stopniu dotknięte spadkiem koniunktury gospodarczej.
- (123) Z poniższej analizy wynika, że choć pogorszenie koniunktury gospodarczej mogło mieć wpływ na sytuację przemysłu unijnego, istotna szkoda poniesiona przez przemysł unijny była spowodowana przywozem z Chin po cenach dumpingowych.
- (124) Po pierwsze, w toku dochodzenia wykazano, że sytuacja przemysłu budowlanego zaczęła się poprawiać po spadku koniunktury gospodarczej w OD, natomiast wskaźniki dla przemysłu unijnego dalej się pogarszały.
- (125) Po drugie, ważnym elementem jest kształtowanie się zapasów, które w tym przypadku stanowi znamienny czynnik dotyczący szkody (zob. motyw 93 powyżej). Odnotowano stosunkowo stabilny wzrost zapasów z roku na rok. Tego rodzaju równomierny i stały wzrost wskazuje na to, że przemysł unijny był przede wszystkim pod ciągłą presją ze strony chińskich producentów eksportujących. Gdyby wzrost zasobów przypisać pogorszeniu koniunktury gospodarczej, prawdopodobnie odnotowano by znaczny wzrost w latach kryzysu, a nie stałą tendencję w całym okresie badanym.
- (126) Wreszcie, z analizy danych dotyczących rentowności, zwłaszcza małych przedsiębiorstw, które reprezentowały prawie 50 % produkcji Unii w OD, wynika, że przedsiębiorstwa te już w 2007 r. osiągnęły bardzo niewielki zysk wynoszący 0,3 %, a od tego czasu stale odnotowywały straty. Wynikałoby z tego, że ich sytuacja zaczęła się pogarszać jeszcze przed kryzysem.
- (127) W świetle powyższego należy uznać, że pogorszenie się sytuacji przemysłu unijnego było spowodowane w głównej mierze przywozem z Chin po cenach dumpingowych. Mimo że kryzys gospodarczy i wynikające z niego zmniejszenie popytu mogły przyczynić się do szkody poniesionej przez przemysł unijny, jego wpływ nie naruszył stwierdzonego związku przyczynowego między przywozem po cenach dumpingowych z Chin a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny.
- #### 4.2. Oświadczenia dotyczące szkody powstałej z winy własnej
- (128) Jeden importer twierdził, że główną przyczyną szkody była sprzedaż po niskich cenach prowadzona przez polskich producentów płytek. W tym kontekście należy zaznaczyć, że analiza szkody powinna być prowadzona na poziomie całego przemysłu unijnego, a nie w odniesieniu do jego części. Mimo to Komisja przeanalizowała sytuację polskiego rynku w oparciu o dostępne informacje (przypomina się, że polskie przedsiębiorstwo objęte próbą postanowiło przerwać współpracę, a żadne inne polskie przedsiębiorstwo nie wyraziło zgody na współpracę).
- (129) Po pierwsze, ustalono, że pod względem wielkości sprzedaż producentów z Polski na resztę rynku unijnego stanowiła mniej niż 3 % w OD.
- (130) Po drugie, gdyby polskie przedsiębiorstwa współpracowały przy dochodzeniu i gdyby w ramach analizy podjęcia cenowego wzięto pod uwagę ich ceny, miałyby to bardzo niewielki wpływ na całość obliczeń dotyczących podjęcia. Z uwagi na brak współpracy ze strony polskiego przedsiębiorstwa nie były dostępne szczegółowe informacje na temat cen dla poszczególnych PCN. Jednak nawet przy podejściu uwzględniającym maksymalny wpływ, zakładającym, że w obliczeniach uwzględniono by całą sprzedaż z Polski, wpływ byłby znikomy i nie zmieniłby ogólnego obrazu z uwagi na stosunkowo niewielką wielkość sprzedaży⁽³⁾.
- (131) Na tej podstawie uznano, że ewentualny wpływ sprzedaży z Polski na szkodę poniesioną przez przemysł unijny był ograniczony.

⁽¹⁾ Źródło: www.fiec.org

⁽²⁾ Tamże.

⁽³⁾ Aby sprawdzić wielkości i ceny sprzedaży polskich producentów w UE, z uwagi na brak współpracy polskich producentów Komisja wykorzystwała połączenie dostępnych źródeł (tj. Eurostat, Prodcum, formularze badania reprezentatywności i formularze kontroli weryfikacyjnej pochodzące od trzech polskich przedsiębiorstw).

- (132) Inne oświadczenie dotyczące szkody powstałej z winy własnej dotyczyło tego, że niektórzy producenci unijni umieszczali w swoich katalogach płytki pochodzące z przywozu z Chin, a następnie odsprzedawali je pod swoimi własnymi nazwami handlowymi. Oświadczenia tego nie poparto jednak żadnymi dowodami, ponadto dowody zgromadzone w toku dochodzenia wskazują na to, że przywóz ten jest marginalny. Nie można zatem stwierdzić, że wspomniany przywóz prowadzony przez producentów unijnych przyczynił się do szkody poniesionej przez przemysł unijny.

5. Wyniki eksportowe przemysłu unijnego

- (133) Wyniki eksportowe zostały również zbadane jako jeden ze znanych czynników, innych niż przywóz po cenach dumpingowych, które mogły działać na szkodę przemysłu unijnego, aby upewnić się, że żadna szkoda wynikająca z tego rodzaju innych czynników nie została przypisana przywózowi po cenach dumpingowych. Z analizy danych Eurostatu wynika, że wywóz z Unii zmniejszył się o 44 %. Ceny tego wywozu zwiększyły się jednak o 32 %. W przypadku współpracujących producentów objętych próbą spadek był mniej wyraźny (– 24 %). W toku dochodzenia wykazano także, że udział wywozu wyrażony jako wartość procentowa łącznej sprzedaży przemysłu unijnego zwiększył się z 17 % w 2007 r. do 19 % w 2009 r. Ponadto mimo że wielkości wywozu współpracujących producentów unijnych zmniejszyły się, spadek ten był mniej wyraźny niż spadek sprzedaży na rynku unijnym (– 24 % w przypadku wywozu w porównaniu z – 30 % w przypadku sprzedaży w Unii). Uznaje się zatem, że spadek wielkości sprzedaży eksportowej nie wyjaśnia poziomu szkody poniesionej przez przemysł unijny.
- (134) Na podstawie powyższych ustaleń na etapie tymczasowym stwierdza się, że wyniki eksportowe przemysłu unijnego nie przyczyniły się do powstania istotnej szkody poniesionej przez ten przemysł.

6. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (135) Stwierdzono zatem, że istnieje związek przyczynowy między szkodą poniesioną przez przemysł unijny a przywozem po cenach dumpingowych z Chin. Kryzys gospodarczy i przywóz z państw trzecich innych niż Chiny miał wpływ na sytuację przemysłu unijnego, jednak nie naruszył on związku przyczynowego między przywozem po cenach dumpingowych z Chin a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny.
- (136) Na podstawie powyższej analizy wpływu wszystkich znanych czynników na sytuację przemysłu unijnego stwierdzono zatem na etapie tymczasowym, że istnieje związek przyczynowy między przywozem po cenach dumpingowych z Chin a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny w OD.

F. INTERES UNII

1. Interes przemysłu unijnego

- (137) Poziom współpracy i wsparcie ze strony europejskiego stowarzyszenia (Ceram-Unie) oraz najważniejszych krajowych stowarzyszeń producentów były duże. Ponadto żaden z producentów unijnych nie zgłosił sprzeciwu wobec wszczęcia dochodzenia lub wprowadzenia środków. Sugeruje to, że wprowadzenie środków najwyraźniej leży w interesie producentów unijnych.
- (138) W toku dochodzenia wykazano, że przemysł unijny ponosi istotną szkodę na skutek przywozu po cenach dumpingowych, który podcina ceny przemysłu unijnego, jak szczegółowo opisano w motywie 76 i następnych.
- (139) Można się spodziewać, że przemysł unijny odniesie korzyści z wprowadzenia środków, które prawdopodobnie zapobiegą dalszemu wzrostowi przywozu po niskich cenach dumpingowych.
- (140) Jeżeli środki nie zostaną wprowadzone, można oczekiwać, że wpływ przywozu płytek ceramicznych po niskich cenach dumpingowych utrzyma się, a być może wzrośnie. Skutek spadku cen sprzedaży spowodowanego przywozem z Chin po cenach dumpingowych będzie w dalszym ciągu powodował zaniżanie cen sprzedaży i zysków producentów unijnych.
- (141) Jako że sytuacja finansowa i rentowność przemysłu unijnego nie są wystarczająco mocne, by wytrzymać dalszą presję cenową wywieraną przez przywóz po cenach dumpingowych, który znacząco podcina ich ceny, bardzo prawdopodobne jest, że dojdzie do stopniowego zakończenia działalności dużej liczby producentów unijnych.

2. Interes importerów

- (142) Współpracujący importerzy niepowiązani i użytkownicy reprezentowali ogółem około 6 % łącznej wielkości przywozu z Chin. W ramach kontroli wrywkowej (zob. motyw 15) wybrano siedmiu niepowiązanych importerów (z których jeden był użytkownikiem). Reprezentowali oni około 5 % łącznego przywozu z Chin. Główny element działalności współpracujących importerów stanowił handel płytkami, z wyjątkiem jednego importera, dla którego stanowi on małą część całkowitej działalności. W przypadku tych współpracujących importerów udział przywozu z Chin w ich całkowitych zakupach był bardzo znaczny (ponad 3/4). Chociaż wydaje się, że istnieje margines pozwalający na przyjęcie zwiększenia cen przywozu z Chin, jako że marża importerów w przypadku tego przywozu wynosi około 50 %, zazwyczaj wykazują oni zyski rzędu 5 %.
- (143) W związku z powyższym, wyłącznie z perspektywy kosztów, ewentualne wprowadzenie środków najprawdopodobniej wpłynęłoby na działalność importerów.

(144) W toku dochodzenia wykazano jednak, że importerzy i użytkownicy mogą zacząć zaopatrywać się w produkty w państwach trzecich lub w obrębie Unii. Zmiana ta może nastąpić stosunkowo łatwo, ponieważ produkt objęty dochodzeniem jest wytwarzany w kilku państwach, zarówno w Unii, jak i poza jej granicami (Turcja, Zjednoczone Emiraty Arabskie, Egipt, Azja Południowo-Wschodnia, Brazylia i inne).

(145) Jeden importer oświadczył, że w związku z wszczęciem dochodzenia próbował zmienić dostawców, jednak próba ta nie zakończyła się sukcesem. Inny importer oświadczył natomiast, że w momencie dochodzenia proces ten był już w toku i zakończył się sukcesem. Trzeci importer twierdził, że rozszerzy swoją gamę produktów o producentów spoza Chin i że będzie to łatwe do przeprowadzenia.

(146) Stwierdza się zatem na etapie tymczasowym, że wprowadzenie środków nie przeszkodzi producentom unijnym w kupowaniu podobnych produktów z innych źródeł. Ponadto cła antydumpingowe nie mają odcinać dostępu do konkretnych kanałów handlu, ale przywrócić równe szanse i przeciwdziałać nieuczciwym praktykom handlowym.

(147) Wreszcie, stosunkowo niski poziom współpracy importerów niepowiązanych może wskazywać na to, że wprowadzenie środków nie będzie miało znacznego wpływu na ich działalność.

3. Interes użytkowników

(148) Komisja skontaktowała się z dwoma największymi stowarzyszeniami użytkowników w Unii.

(149) Sektor budowlany (reprezentowany przez Europejską Federację Przemysłu Budowlanego) postanowił nie współpracować czynnie w ramach dochodzenia. Odpowiedział na wstępne pytanie Komisji, ale następnie przestał współpracować z uwagi na brak zainteresowania ze strony swoich członków.

(150) Ten niski poziom współpracy ze strony użytkowników sugerowałby, że sektor nie opiera się w dużym stopniu na przywozie z Chin i że w razie wprowadzenia środków nie poniósłby istotnej szkody. Wydaje się, że dotyczy to zwłaszcza sektora budowlanego, w przypadku którego, zgodnie z oświadczeniami producentów podczas wizyt weryfikacyjnych, płytki ceramiczne mają marginalny wpływ na ostateczne koszty. Wydaje się to rozsądne, biorąc pod uwagę koszt innych materiałów w przypadku nowych budynków lub remontów. Ponadto, jak wspomniano powyżej, można stosunkowo łatwo zmienić źródła dostaw.

(151) European Do-It-Yourself Association (europejskie stowarzyszenie detalistów sprzedających artykuły dla majsterkowiczów, EDRA) skontaktowało się z Komisją w imieniu swoich członków. Stowarzyszenie to przed-

łożyło uwagi na początku dochodzenia, twierdząc, że cła doprowadziłyby do wzrostu cen detalicznych, a przestawienie się na inne źródła dostaw spowodowałoby wysokie koszty, zarówno dla dystrybutorów, jak i klientów. Nie uzasadniono jednak powyższych oświadczeń.

4. Interes konsumentów końcowych

(152) Komisja skontaktowała się z jednym stowarzyszeniem konsumentów, które odpowiedziało, że nie jest zainteresowane współpracą. Nie zgłosiło się żadne inne stowarzyszenie producentów.

(153) Wpływ ceł antydumpingowych na konsumentów będzie prawdopodobnie ograniczony, ponieważ marże stosowane przez sprzedawców są zazwyczaj bardzo wysokie. Nawet w przypadku podwyżek cen cła te miałyby ograniczony wpływ na konsumentów, zważywszy, że wzrost kosztów mieściłby się w przedziale od 1,5 EUR do 3 EUR za m² (w oparciu o średnie ceny przywozu z Chin w OD wynoszące 4,5 EUR). Konsumenti indywidualni kupują ograniczone ilości płytek, nie ma to także miejsca zbyt często. Ponadto krótkoterminowy wzrost cen mógłby przynieść korzyści w perspektywie długoterminowej, polegające na zapewnieniu konkurencji na rynku. W perspektywie długoterminowej brak konkurencji może prowadzić do jeszcze większego wzrostu cen i zaniku przywozu dokonywanego po niskich cenach.

5. Interes dostawców

(154) W toku dochodzenia nie zgłosili się dostawcy ani stowarzyszenia dostawców.

(155) W dochodzeniu wykazano, że dostawcy, którzy byliby najbardziej zainteresowani trwającym dochodzeniem, to producenci sprzętu do produkcji płytek. W dochodzeniu wykazano, że niektórzy chińscy producenci kupują taki sprzęt od producentów z Unii. Mimo to z oficjalnych danych wynikało, że w ostatniej dekadzie sprzedaż z Unii do Chin wykazywała stałą, nieznaczną tendencję spadkową oraz że Chiny reprezentowały sporą, ale nie największą część sprzedaży prowadzonej przez tych producentów (około 10 %). Głównymi klientami tych dostawców byli producenci unijni, dlatego dostawcy są bardzo zainteresowani wynikami przemysłu unijnego i uzależnieni od nich.

(156) Ponadto brak współpracy ze strony tego sektora wskazywał na to, że dostawcy nie uważają, że środki antydumpingowe skierowane przeciwko przywozowi produktu objętego postępowaniem istotnie zaszkodziłyby ich sytuacji.

6. Wnioski dotyczące interesu Unii

(157) W świetle powyższego uznano na etapie tymczasowym, że nie istnieją żadne ważne powody, by nie wprowadzać środków tymczasowych względem przywozu płytek ceramicznych pochodzących z Chin.

G. TYMCZASOWE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

1. Poziom usuwający szkodę

- (158) Biorąc pod uwagę powyższe wnioski dotyczące dumpingu, wynikającej z niego szkody, związku przyczynowego i interesu Unii, należy wprowadzić tymczasowe środki antydumpingowe względem przywozu produktu objętego postępowaniem z Chin, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi unijnemu przez przywóz towarów po cenach dumpingowych.

2. Środki tymczasowe

- (159) W związku z powyższym uznaje się, że zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego należy wprowadzić tymczasowe środki antydumpingowe względem przywozu pochodzącego z Chin na poziomie marginesu dumpingu lub marginesu szkody, w zależności od tego, która wartość jest niższa, zgodnie z zasadą niższego cła.
- (160) Indywidualne stawki cła antydumpingowego określone w niniejszym rozporządzeniu zostały określone na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną podczas dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Wspomniane stawki celne (w odróżnieniu od ogólnokrajowego cła stosowanego do „wszystkich innych przedsiębiorstw”) mają wyłączone zastosowanie do przywozu towarów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i wyprodukowanych przez dane przedsiębiorstwa, tj. przez konkretne wymienione podmioty prawne. Przywożone produkty wytworzone przez inne przedsiębiorstwa, które nie zostały konkretnie wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, łącznie z podmiotami powiązanymi z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i do ich produktów stosowane są stawki dla „wszystkich innych przedsiębiorstw”.
- (161) Wszelkie wnioski o zastosowanie wspomnianych indywidualnych stawek cła antydumpingowego dla przedsiębiorstw (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy kierować do Komisji⁽¹⁾ wraz z wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian

w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą na rynek krajowy i na rynki zagraniczne, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. W razie potrzeby rozporządzenie zostanie odpowiednio zmienione poprzez aktualizację wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek cła.

- (162) Aby zapewnić należyte egzekwowanie cła antydumpingowego, poziom cła rezydualnego powinien mieć zastosowanie nie tylko do niewspółpracujących producentów eksportujących, lecz również do tych producentów, którzy nie dokonywali wywozu do Unii w OD.
- (163) W celu zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła w związku z wysoką różnicą w stawkach celnych, uważa się, że w tym przypadku potrzebne są specjalnie środki, aby zapewnić odpowiednie stosowanie cel antydumpingowych. Te specjalne środki obejmują przedstawienie organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi być zgodna z wymogami określonymi w załączniku do niniejszego rozporządzenia. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, podlega rezydualnemu cłu antydumpingowemu mającemu zastosowanie do wszystkich innych przedsiębiorstw.
- (164) W przypadku gdy wywóz dokonywany przez jedno z przedsiębiorstw korzystających z niższej indywidualnej stawki celnej wzrośnie w znacznym stopniu po wprowadzeniu wspomnianych środków [w zależności od przypadku można wskazać wartość procentową], tego rodzaju wzrost wielkości wywozu może zostać uznany za stanowiący sam w sobie zmianę w strukturze handlu ze względu na wprowadzenie środków w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W takich okolicznościach oraz pod warunkiem spełnienia określonych wymagań może zostać wszczęte dochodzenie dotyczące obchodzenia środków. Podczas tego dochodzenia można między innymi zbadać potrzebę zniesienia indywidualnych stawek celnych, a następnie nałożyć cło ogólnokrajowe.
- (165) Poniższe proponowane stawki celne są oparte na marginesach dumpingu ustalonych w toku dochodzenia, ponieważ były one niższe niż marginesy szkody. Ustala się następujące tymczasowe cła antydumpingowe:

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu	Cło tymczasowe
Guangdong Xinruncheng Ceramics Co. Ltd	35,5 %	35,5 %
Shandong Yadi Ceramics Co., Ltd	36,6 %	36,6 %
Dongguan City Wonderful Ceramics Industrial Park Co., Ltd, Guangdong Jiamei Ceramics Co., Ltd, Qingyuan Gani Ceramics Co. Ltd, Foshan Gani Ceramics Co. Ltd.	26,2 %	26,2 %
Wszyscy pozostali producenci współpracujący	32,3 %	32,3 %
Wszystkie pozostałe	73,0 %	73,0 %

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Brussels, Belgium.

H. PRZEPISY KOŃCOWE

- (166) Powyższe tymczasowe ustalenia zostaną ujawnione wszystkim zainteresowanym stronom, którym zapewniona zostanie możliwość przedstawienia uwag na piśmie oraz złożenia wniosku o przesłuchanie. Ich uwagi zostaną przeanalizowane oraz, o ile będą uzasadnione, zostaną wzięte pod uwagę przed dokonaniem jakichkolwiek ostatecznych ustaleń. Ponadto należy podkreślić, iż ustalenia w sprawie wprowadzenia cła antydumpingowych dokonane na potrzeby niniejszego rozporządzenia mają charakter tymczasowy i mogą zostać ponownie rozważone przy dokonywaniu wszelkich ostatecznych ustaleń,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz szkliwionych i nieszkliwionych ceramicznych płyt chodnikowych, kafli lub płytek ściennych; szkliwionych i nieszkliwionych ceramicznych kostek mozaikowych i podobnych, nawet na podłożu, objętych obecnie kodami CN 6907 10 00, 6907 90 20, 6907 90 80, 6908 10 00, 6908 90 11, 6908 90 20, 6908 90 31, 6908 90 51, 6908 90 91, 6908 90 93 i 6908 90 99, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

2. Stawka tymczasowego cła antydumpingowego, stosowana do cen netto na granicy Unii, przed ociepleniem, produktu opisanego w ust. 1 i wytwarzanego przez niżej wymienione przedsiębiorstwa, jest następująca:

Przedsiębiorstwo	Cło	Dodatkowy kod TARIC
Guangdong Xinruncheng Ceramics Co. Ltd.	35,5 %	B009
Shandong Yadi Ceramics Co. Ltd	36,6 %	B010
Dongguan City Wonderful Ceramics Industrial Park Co. Ltd, Guangdong Jiamei Ceramics Co. Ltd, Qingyuan Gani Ceramics Co. Ltd, Foshan Gani Ceramics Co. Ltd.	26,2 %	B011
Przedsiębiorstwa wymienione w załączniku I	32,3 %	B012
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	73,0 %	B999

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 będzie uwarunkowane przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, zgodnej z wymogami określonymi w załączniku II. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje cło mające zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw

4. Dopuszczenie do swobodnego obrotu na terenie Unii produktu, o którym mowa w ust. 1, uwarunkowane jest wpłaceniem zabezpieczenia w wysokości kwoty cła tymczasowego.

5. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. Nie naruszając przepisów art. 20 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009, zainteresowane strony mogą zwrócić się o ujawnienie istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których przyjęto niniejsze rozporządzenie, przedstawić swoje opinie na piśmie i wystąpić o możliwość złożenia przed Komisją ustnych wyjaśnień w ciągu jednego miesiąca od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

2. Zgodnie z art. 21 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 zainteresowane strony mogą przedstawiać uwagi dotyczące zastosowania niniejszego rozporządzenia przez okres jednego miesiąca od daty jego wejścia w życie.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 marca 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Chińscy producenci współpracujący, których nie objęto próbą i którym nie przyznano indywidualnego traktowania (dodatkowy kod TARIC B012):

1. Dongguan He Mei Ceramics Co. Ltd.
2. Dongpeng Ceramic (Qingyuan) Co. Ltd.
3. Eagle Brand Ceramics Industrial (Heyuan) Co. Ltd.
4. Enping City Huachang Ceramic Co. Ltd.
5. Enping Huiying Ceramics Industry Co. Ltd.
6. Enping Yungo Ceramic Co. Ltd.
7. Foshan Aoling Jinggong Ceramics Co. Ltd.
8. Foshan ASGF Ceramics Co. Ltd.
9. Foshan Bailifeng Building Materials Co. Ltd.
10. Foshan Boli Import & Export Co. Ltd.
11. Foshan Bragi Ceramic Co. Ltd.
12. Foshan City Fangyuan Ceramic Co. Ltd.
13. Foshan Dunhuang Building Materials Co. Ltd.
14. Foshan Eminent Industry Development Co. Ltd.
15. Foshan Everlasting Enterprise Co. Ltd.
16. Foshan Gaoming Shuncheng Ceramic Co. Ltd.
17. Foshan Gaoming Yaju Ceramics Co. Ltd.
18. Foshan Guanzhu Ceramics Co. Ltd.
19. Foshan Huashengchang Ceramic Co. Ltd.
20. Foshan Huitao Economic & Trading Co. Ltd.
21. Foshan Jiajun Ceramics Co. Ltd.
22. Foshan Mingzhao Technology Development Co. Ltd.
23. Foshan Nanhai Jingye Ceramics Co. Ltd.
24. Foshan Nanhai Shengdige Decoration Material Co. Ltd.
25. Foshan Nanhai Xiaotang Jinzun Border Factory Co. Ltd.
26. Foshan Nanhai Yonghong Ceramic Co. Ltd.
27. Foshan Oceanland Ceramics Co. Ltd.
28. Foshan Oceano Ceramics Co. Ltd.
29. Foshan Sanshui Hongyuan Ceramics Enterprise Co. Ltd.

30. Foshan Sanshui Huiwanjia Ceramics Co. Ltd.
31. Foshan Sanshui New Pearl Construction Ceramics Industrial Co. Ltd.
32. Foshan Sheng Tao Fang Ceramics Co. Ltd.
33. Foshan Shiwan Eagle Brand Ceramic Group Co. Ltd.
34. Foshan Shiwan Yulong Ceramics Co. Ltd.
35. Foshan Summit Ceramics Co. Ltd.
36. Foshan Tidiy Ceramics Co. Ltd.
37. Foshan VIGORBOOM Ceramic Co. Ltd.
38. Foshan Xingtai Ceramics Co. Ltd.
39. Foshan Yueyang Alumina Products Co. Ltd.
40. Foshan Zhuyangyang Ceramics Co. Ltd.
41. Fujian Fuzhou Zhongxin Ceramics Co. Ltd.
42. Fujian Jinjiang Lianxing Building Material Co. Ltd.
43. Fujian Mingqing Jiali Ceramics Co. Ltd.
44. Fujian Mingqing Ruimei Ceramics Co. Ltd.
45. Fujian Mingqing Shuangxing Ceramics Co. Ltd.
46. Gaoyao Yushan Ceramics Industry Co. Ltd.
47. Guangdong Bode Fine Building Materials Co. Ltd.
48. Guangdong Foshan Redpearl Building Material Co. Ltd.
49. Guangdong Gold Medal Ceramics Co. Ltd.
50. Guangdong Grifine Ceramics Co. Ltd.
51. Guangdong Homeway Ceramics Industry Co. Ltd.
52. Guangdong Huiya Ceramics Co. Ltd.
53. Guangdong Juimsi Ceramics Co. Ltd.
54. Guangdong Kaiping Tile's Building Materials Co. Ltd.
55. Guangdong Kingdom Ceramics Co. Ltd.
56. Guangdong Kito Ceramics Co. Ltd.
57. Guangdong Monalisa Ceramics Co. Ltd.
58. Guangdong New Zhong Yuan Ceramics Co. Ltd. Shunde Yuezhong Branch
59. Guangdong Ouyai Ceramic Factory Co. Ltd.
60. Guangdong Overland Ceramics Co. Ltd.
61. Guangdong Qianghui (QHTC) Ceramics Co. Ltd.

62. Guangdong Sihui Kedi Ceramics Co. Ltd.
63. Guangdong Summit Ceramics Co. Ltd.
64. Guangdong Tianbi Ceramics Co. Ltd.
65. Guangdong Winto Ceramics Co. Ltd.
66. Guangdong Xinghui Ceramics Group Co. Ltd.
67. Guangning County Oudian Art Ceramic Co. Ltd.
68. Guangzhou Cowin Ceramics Co. Ltd.
69. Hangzhou Nabel Ceramics Co. Ltd.
70. Hangzhou Nabel Group Co. Ltd.
71. Hangzhou Venice Ceramics Co. Ltd.
72. Heyuan Wanfeng Ceramics Co. Ltd.
73. Hitom Ceramics Co. Ltd.
74. Heyuan Becarry Ceramics Co. Ltd.
75. Huiyang Kingtile Ceramics Co. Ltd.
76. Jiangxi Ouya Ceramics Co. Ltd.
77. Jingdezhen Kito Ceramics Co. Ltd.
78. Jingdezhen Lehua Ceramic Sanitary Ware Co. Ltd.
79. Jingdezhen Tidiy Ceramics Co. Ltd.
80. Kim Hin Ceramics (Shanghai) Co. Ltd.
81. Lixian Xinpeng Ceramic Co. Ltd.
82. Louis Valentino Ceramic Co. Ltd.
83. Louverenike (Foshan) Ceramics Co. Ltd.
84. Nabel Ceramics Co. Ltd.
85. Ordos Xinghui Ceramics Co. Ltd.
86. Qingdao Diya Ceramics Co. Ltd.
87. Qingyuan Guanxingwang Ceramics Co. Ltd.
88. Qingyuan Oudian Art Ceramic Co. Ltd.
89. Qingyuan Ouya Ceramics Co. Ltd.
90. RAK (Gaoyao) Ceramics Co. Ltd.
91. Shandong ASA Ceramic Co. Ltd.
92. Shandong Dongpeng Ceramic Co. Ltd.
93. Shandong Jialiya Ceramic Co. Ltd.

-
94. Shanghai Cimic Tile Co. Ltd.
 95. Shaoguan City Lehua Ceramic Sanitary Ware Co. Ltd.
 96. Shunde Area Foshan Lehua Ceramic Sanitary Ware Co. Ltd.
 97. Sinyih Ceramic (China) Co. Ltd.
 98. Sinyih Ceramics (Penglai) Co. Ltd.
 99. Southern building materials and Sanitary Co. Ltd. of Qingyuan
 100. Tangshan Huida Ceramic group Co. Ltd.
 101. Tangshan Huida Ceramic Group Huiquin Co. Ltd.
 102. Tegaote Ceramics Co. Ltd.
 103. Tianjin (TEDA) Honghui Industry & Trade Co. Ltd.
 104. Topbro Ceramics Co. Ltd.
 105. Xingning Christ Craftworks Co. Ltd.
 106. Zhao Qing City Shenghui Ceramics Co. Ltd.
 107. Zhaoqing Jin Ouya Ceramics Co. Ltd.
 108. Zhaoqing Lehua Ceramic Sanitary Ware Co. Ltd.
 109. ZhaoQing Zhongcheng Ceramics Co. Ltd.
 110. Zibo Hualiansheng Ceramics Co. Ltd.
 111. Zibo Huaruino Ceramics Co. Ltd.
 112. Zibo Tongyi Ceramics Co. Ltd.
-

ZAŁĄCZNIK II

Ważna faktura handlowa, o której mowa w art. 1 ust. 3, musi zawierać oświadczenie w następującej formie, podpisane przez pracownika podmiotu wystawiającego fakturę handlową:

1. Nazwisko i funkcja pracownika podmiotu wystawiającego fakturę handlową.
2. Oświadczenie o następującej treści:

„Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (ilość) płytek ceramicznych, sprzedawanych na wywóz do Unii Europejskiej i objęta niniejszą fakturą, zostało wytworzonych przez (nazwa i siedziba przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) w (nazwa państwa). Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą.

Data i podpis”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 259/2011**z dnia 16 marca 2011 r.****zmieniające rozporządzenie Komisji (UE) nr 642/2010 w sprawie zasad stosowania (należności celne przywozowe w sektorze zbóż) rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 143 w powiązaniu z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 5 rozporządzenia Komisji (UE) nr 642/2010 z dnia 20 lipca 2010 r. w sprawie zasad stosowania (należności celne przywozowe w sektorze zbóż) rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 ⁽²⁾ ustanawia elementy składowe określające reprezentatywne ceny przywozowe CIF, o których mowa w art. 136 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, na zboża, o których mowa w art. 2 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 642/2010.

(2) Chociaż art. 2 ust. 1 oraz art. 5 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 642/2010 odnoszą się do pszenicy zwyczajnej wysokiej jakości, załącznik III do wspomnianego rozporządzenia obejmuje również giełdy i odmiany wzorcowe

pszenicy zwyczajnej średniej i niskiej jakości. Giełdy i odmiany wzorcowe pszenicy zwyczajnej średniej i niskiej jakości należy usunąć z załącznika dla utrzymania spójności.

(3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 642/2010.

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik III do rozporządzenia (UE) nr 642/2010 zastępuje się tekstem załącznika do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 marca 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 187 z 21.7.2010, s. 5.

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK III

Giełdy i odmiany wzorcowe

Produkty	Pszenica zwyczajna	Pszenica durum	Kukurydza	Pozostałe zboża paszowe
Standard jakości	Wysoka			
Odmiana wzorcowa (typ/klasa) stanowiąca podstawę notowań giełdowych	Hard Red Spring No 2	Hard Amber Durum No 2	Yellow Corn No 3	US Barley No 2
Giełda, na której prowadzone są notowania	Minneapolis Grain Exchange	Minneapolis Grain Exchange ⁽¹⁾	Chicago Board of Trade	Minneapolis Grain Exchange ⁽²⁾

⁽¹⁾ W razie braku notowania potrzebnego do obliczenia reprezentatywnej przywózowej ceny CIF stosowane będzie notowanie FOB podawane oficjalnie w Stanach Zjednoczonych Ameryki.

⁽²⁾ W przypadku gdy żadne notowanie nie jest dostępne w celu zastosowania w obliczeniu reprezentatywnej ceny przywózowej CIF, wykorzystuje się najbardziej reprezentatywne, publicznie dostępne w Stanach Zjednoczonych Ameryki notowanie FOB.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 260/2011**z dnia 16 marca 2011 r.****zmieniające po raz 146. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 z dnia 27 maja 2002 r. wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 467/2001 zakazujące wywozu niektórych towarów i usług do Afganistanu, wzmacniające zakaz lotów i rozszerzające zamrożenie funduszy i innych środków finansowych w odniesieniu do talibów w Afganistanie ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 1 lit. a) oraz art. 7a ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 zawiera wykaz osób, grup i podmiotów, których fundusze oraz zasoby gospodarcze podlegają zamrożeniu na mocy tego rozporządzenia.
- (2) Dnia 10 marca 2011 r. Komitet ds. Sankcji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych podjął

decyzję o dodaniu jednej osoby fizycznej do wykazu osób, grup i podmiotów, w odniesieniu do których należy stosować zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych.

- (3) Należy zatem wprowadzić odpowiednie zmiany do załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002.
- (4) Aby zapewnić skuteczność środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, powinno ono wejść w życie natychmiast,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 marca 2011 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Szef Służby ds. Instrumentów Polityki Zagranicznej

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 29.5.2002, s. 9.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 w tytule „Osoby fizyczne” dodaje się wpis w brzmieniu:

„Doku Chamatowicz **Umarow** (*alias* Умаров Доку Хаматович). Data urodzenia: 12.5.1964 r. Miejsce urodzenia: wioska Karsenoi, okręg szatojski (radziecki), Republika Czeczeńska, Federacja Rosyjska. Obywatelstwo: a) rosyjskie; b) ZSSR (do 1991 r.). Dodatkowe informacje: a) przebywa w Federacji Rosyjskiej – stan na listopad 2010 r.; b) międzynarodowy nakaz aresztowania wydany w 2000 r. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 10.3.2011 r.”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 261/2011**z dnia 16 marca 2011 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 17 marca 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 marca 2011 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	JO	71,2
	MA	53,4
	TN	109,4
	TR	78,5
	ZZ	78,1
0707 00 05	JO	110,6
	TR	151,7
	ZZ	131,2
0709 90 70	MA	41,7
	TR	115,7
	ZZ	78,7
0805 10 20	EG	54,4
	IL	76,3
	JM	51,6
	MA	51,9
	TN	56,7
	TR	73,2
	ZZ	60,7
0805 50 10	EG	67,3
	TR	48,2
	ZZ	57,8
0808 10 80	AR	96,2
	BR	85,1
	CA	91,4
	CL	93,6
	CN	84,8
	MK	50,2
	US	120,8
	ZZ	88,9
0808 20 50	AR	109,9
	CL	62,8
	CN	53,6
	US	79,9
	ZA	89,8
	ZZ	79,2

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 262/2011**z dnia 16 marca 2011 r.****zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (UE) nr 867/2010 na rok gospodarczy 2010/11**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2 akapit drugi zdanie drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kwoty cen reprezentatywnych oraz dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru

surowego oraz niektórych syropów zostały ustalone na rok gospodarczy 2010/11 rozporządzeniem Komisji (UE) nr 867/2010 ⁽³⁾. Te ceny i kwoty zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (UE) nr 255/2011 ⁽⁴⁾.

- (2) Zgodnie z zasadami i warunkami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 951/2006 dane, którymi dysponuje obecnie Komisja, stanowią podstawę do korekty wymienionych kwot,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności celne mające zastosowanie w ramach przywozu produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone na rok gospodarczy 2010/11 rozporządzeniem (UE) nr 867/2010, zostają zmienione zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 17 marca 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 marca 2011 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ Dz.U. L 259 z 1.10.2010, s. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 69 z 16.3.2011, s. 15.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione kwoty cen reprezentatywnych i dodatkowych należności celnych przywózowych dla cukru białego, cukru surowego oraz produktów objętych kodem CN 1702 90 95, obowiązujące od dnia 17 marca 2011 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	51,49	0,00
1701 11 90 ⁽¹⁾	51,49	0,00
1701 12 10 ⁽¹⁾	51,49	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	51,49	0,00
1701 91 00 ⁽²⁾	48,04	3,06
1701 99 10 ⁽²⁾	48,04	0,00
1701 99 90 ⁽²⁾	48,04	0,00
1702 90 95 ⁽³⁾	0,48	0,23

⁽¹⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt III załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽²⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt II załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽³⁾ Stawka dla zawartości sacharozy wynoszącej 1 %.

DECYZJE

DECYZJA RADY

z dnia 14 marca 2011 r.

określająca stanowisko, jakie ma zająć Unia Europejska w ramach piątego posiedzenia Konferencji Stron konwencji rotterdamskiej w odniesieniu do zmian do załącznika III do konwencji rotterdamskiej w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami

(2011/162/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 i 207 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Rady 2006/730/WE⁽¹⁾ Unia Europejska zatwierdziła Konwencję rotterdamską w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami (zwaną dalej „konwencją rotterdamską”).
- (2) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 689/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. dotyczące wywozu i przywozu niebezpiecznych chemikaliów⁽²⁾ wdraża konwencję rotterdamską w Unii.
- (3) Aby krajom przywozu zagwarantować możliwość korzystania z ochrony zapewnianej przez konwencję rotterdamską, niezbędne i stosowne jest poparcie zalecenia Komitetu Kontroli Chemicznej dotyczącego włączenia azbestu chryzotylowego, endosulfanu, alachloru i aldikarbu do załącznika III do konwencji rotterdamskiej. Powyższe cztery substancje są już objęte zakazami bądź surowymi ograniczeniami w Unii i w związku z tym podlegają wymogom dotyczącym wywozu, wykraczającym poza wymogi konwencji rotterdamskiej.

- (4) Oczekuje się, że podczas swego piątego posiedzenia Konferencja Stron konwencji rotterdamskiej podejmie decyzje dotyczące proponowanych zmian do załącznika III. Unia powinna poprzeć przyjęcie tych zmian,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Podczas piątego posiedzenia Konferencji Stron konwencji rotterdamskiej Komisja poprze w imieniu Unii – w kwestiach podlegających kompetencjom Unii – przyjęcie w załączniku III do Konwencji rotterdamskiej w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami⁽³⁾ zmian polegających na włączeniu azbestu chryzotylowego, endosulfanu, alachloru i aldikarbu.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 marca 2011 r.

W imieniu Rady

FELLEGI T.

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 28.10.2006, s. 23.

⁽²⁾ Dz.U. L 204 z 31.7.2008, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 63 z 6.3.2003, s. 29.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 16 marca 2011 r.****w sprawie zatwierdzenia planów przedłożonych przez państwa trzecie zgodnie z art. 29 dyrektywy Rady 96/23/WE**

(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 1630)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2011/163/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 96/23/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie środków monitorowania niektórych substancji i ich pozostałości u żywych zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego oraz uchylającą dyrektywy 85/358/EWG i 86/469/EWG oraz decyzje 89/187/EWG i 91/664/EWG⁽¹⁾, w szczególności jej art. 29 ust. 1 akapit czwarty oraz art. 29 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dyrektywie 96/23/WE ustanowiono środki monitorowania substancji i grup pozostałości wymienionych w załączniku I to tej dyrektywy. Na podstawie dyrektywy 96/23/WE zamieszczenie i utrzymanie w wykazach państw trzecich, z których zezwala się państwom członkowskim na przywóz zwierząt i produktów zwierzęcych objętych tą dyrektywą, zależy od przedłożenia przez dane państwa trzecie planu gwarancji w zakresie monitorowania grup pozostałości i substancji określonych w tym załączniku. Plany te mają być uaktualniane na wniosek Komisji, zwłaszcza gdy niektóre kontrole wskażą na taką konieczność.
- (2) W decyzji Komisji 2004/432/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie zatwierdzenia przedłożonych przez państwa trzecie zgodnie z dyrektywą Rady 96/23/WE⁽²⁾ planów w zakresie kontroli pozostałości zatwierdzono plany w odniesieniu do wymienionych w wykazie zwierząt i produktów zwierzęcych określone w art. 29 dyrektywy 96/23/WE („plany”) przedłożone przez niektóre państwa trzecie wymienione w załączniku do tej decyzji.
- (3) W świetle ostatnich planów przedłożonych przez niektóre państwa trzecie i dodatkowych informacji otrzymanych przez Komisję konieczne jest zaktualizowanie wykazu państw trzecich, z których zezwala się państwom członkowskim na przywóz niektórych zwierząt i produktów zwierzęcych określonych w dyrektywie 96/23/WE i obecnie wymienionych w załączniku do decyzji 2004/432/WE („wykaz”).
- (4) Zjednoczone Emiraty Arabskie przedłożyły Komisji plan dotyczący mleka wielbłądziego. Plan zawiera wystarczające gwarancje i powinien zostać zatwierdzony.

W związku z powyższym mleko wielbłądzie powinno zostać uwzględnione we wpisie dotyczącym Zjednoczonych Emiratów Arabskich w wykazie.

- (5) Brunei przedłożyło Komisji plan dotyczący akwakultury. Plan zawiera wystarczające gwarancje i powinien zostać zatwierdzony. W związku z powyższym należy ująć Brunei w wykazie w odniesieniu do akwakultury.
- (6) Komisja zażądała, by Była Jugosłowiańska Republika Macedonii dostarczyła informacji na temat realizacji planu dotyczącego koniowatych na ubój. Wobec braku odpowiedzi od Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii nie ma wystarczających gwarancji umożliwiających zatwierdzenie. Wpis dla tego państwa trzeciego dotyczący koniowatych na ubój powinien zatem zostać usunięty z wykazu. Była Jugosłowiańska Republika Macedonii została powiadomiona o tych zmianach.
- (7) Wpis w wykazie dotyczący Malezji obejmuje drób, ale plan przedłożony przez Malezję i dodatkowe informacje otrzymane przez Komisję nie zawierają wystarczających gwarancji w odniesieniu do drobiu. Jednak jedyny zakład przetwarzający ten surowiec, który jest obecnie zatwierdzony zgodnie z art. 12 rozporządzenia (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽³⁾, dokonuje przywozu całego surowca z jednego z państw członkowskich. Aby umożliwić kontynuację tej działalności, wpis dotyczący Malezji powinien objąć drób, ale powinien zostać ograniczony do surowca przywożonego z innych państw trzecich ujętych w wykazie dla takiego surowca lub z państw członkowskich. Malezja została powiadomiona o tych zmianach. Przypis określający wymienione ograniczenie powinien zostać ujęty w wykazie w odniesieniu do tego państwa trzeciego.
- (8) Komisja zażądała, by Rosja dostarczyła informacji na temat realizacji planu dotyczącego koniowatych na ubój. Wobec braku odpowiedzi od Rosji nie ma wystarczających gwarancji umożliwiających zatwierdzenie. Wpis dla tego państwa trzeciego dotyczący koniowatych na ubój powinien zatem zostać usunięty z wykazu. Rosja została powiadomiona o tych zmianach.
- (9) Komisja zażądała, by Ukraina dostarczyła informacji na temat realizacji planu dotyczącego zwierząt z rodziny koniowatych i produktów z nich wytworzonych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 125 z 23.5.1996, s. 10.⁽²⁾ Dz.U. L 154 z 30.4.2004, s. 44.⁽³⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 206.

Wobec braku odpowiedzi od Ukrainy nie ma wystarczających gwarancji umożliwiających zatwierdzenie. Wpis dla tego państwa trzeciego dotyczący zwierząt z rodziny koniowatych i produktów z nich wytworzonych powinien zatem zostać usunięty z wykazu. Ukraina została powiadomiona o tych zmianach.

- (10) Stany Zjednoczone zostały wezwane do dostarczenia informacji na temat realizacji planu dotyczącego zwierząt z rodziny koniowatych i produktów z nich wytworzonych. Jednak Stany Zjednoczone nie dostarczyły odpowiednich gwarancji, ponieważ w tym państwie trzecim zaprzestano uboju koniowatych przeznaczonych na wywóz do Unii. Wpis dla tego państwa trzeciego dotyczący zwierząt z rodziny koniowatych i produktów z nich wytworzonych powinien zatem zostać usunięty z wykazu. Stany Zjednoczone zostały powiadomione o tych zmianach.
- (11) Inspekcja przeprowadzona przez Komisję w Urugwaju ujawniła poważne niedociągnięcia we wdrażaniu planu dotyczącego królików oraz zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych. W przypadku królików nie wprowadzono żadnego planu w zakresie kontroli pozostałości, a w przypadku zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych niemożliwe było pobranie próbek lub badanie, ponieważ zaprzestano produkcji. Wpisy dotyczące Urugwaju w odniesieniu do królików i zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych powinny zatem zostać usunięte z wykazu. Urugwaj został powiadomiony o tych zmianach.
- (12) Niektóre państwa trzecie dokonują wywozu produktów zwierzęcych uzyskanych z surowca pochodzącego z państw członkowskich lub z państw trzecich, które spełniają wymogi przepisów dyrektywy 96/23/WE dotyczących takich surowców i które są w związku z tym ujęte w wykazie. Aby zapewnić ujęcie produktów zwierzęcych przywożonych do Unii w zatwierdzonym planie, państwa trzecie, które dokonują przywozu takiego surowca w celu dalszego wywozu do Unii, powinny w tym celu załączyć do ich planu odpowiednie oświadczenie.
- (13) Aby uniknąć zakłóceń w handlu, należy wprowadzić okres przejściowy obejmujący odpowiednie wysyłki produktów z Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, Rosji, Ukrainy oraz Urugwaju, wysłanych do Unii przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszej decyzji.
- (14) Decyzja 2004/432/WE została kilkakrotnie zmieniona. W celu zachowania przejrzystości prawodawstwa unijnego należy uchylić wymienioną decyzję i zastąpić ją niniejszą decyzją.
- (15) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Plany, o których mowa w art. 29 dyrektywy 96/23/WE, przedłożone Komisji przez państwa trzecie wskazane w tabeli

w załączniku są zatwierdzone w odniesieniu do zwierząt i produktów zwierzęcych przeznaczonych do spożycia przez ludzi i oznaczonych „X” w tej tabeli.

Artykuł 2

1. Państwa trzecie stosujące surowiec przywożony z innych państw trzecich zatwierdzony do celów produkcji żywności pochodzenia zwierzęcego zgodnie z niniejszą decyzją lub przywożony z państw członkowskich do celów wywozu do Unii Europejskiej, które nie są w stanie przedłożyć planu w zakresie kontroli pozostałości odpowiadającego planowi wymaganemu na podstawie art. 7 dyrektywy 96/23/WE dla takiego surowca, uzupełniają plan o następujące oświadczenie:

„Właściwy organ [nazwa państwa trzeciego] dopilnowuje, by produkty zwierzęce przeznaczone do spożycia przez ludzi i wywożone do Unii Europejskiej, w szczególności produkty wytworzone z surowca przywiezionego do [nazwa państwa trzeciego], pochodziły wyłącznie z zakładów zatwierdzonych zgodnie z art. 12 rozporządzenia (WE) nr 854/2004 i dysponujących wiarygodnymi procedurami gwarantującym pochodzenie surowca pochodzenia zwierzęcego wykorzystanego w żywności wyłącznie z państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa trzeciego wymienionego w odniesieniu do odpowiedniego surowca w załączniku do decyzji Komisji 2011/163/UE bez przypisu określającego ograniczenie, jak wskazano w art. 2 ust. 2 tej decyzji”.

2. Wpis w załączniku do niniejszej decyzji dotyczący państwa trzeciego dokonującego wywozu produktów zwierzęcych przeznaczonych do spożycia przez ludzi i wytworzonych wyłącznie z surowca pochodzenia zwierzęcego uzyskanego z państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub z państwa trzeciego, które przedłożyło plan zgodnie z art. 29 dyrektywy 96/23/WE zostaje uzupełniony następującym przypisem określającym ograniczenie:

„Państwa trzecie stosujące wyłącznie surowiec z innego państwa trzeciego zatwierdzonego w odniesieniu do przywozu takiego surowca do Unii lub z państwa członkowskiego, zgodnie z art. 2”.

Artykuł 3

1. W okresie przejściowym do dnia 30 kwietnia 2011 r. państwa członkowskie przyjmują wysyłki królików oraz zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych z Urugwaju oraz wysyłki produktów ze zwierząt z rodziny koniowatych z Ukrainy, pod warunkiem że importer może wykazać, iż takie wysyłki otrzymały świadectwa w Urugwaju lub na Ukrainie oraz zostały wysłane z tych państw do Unii przed dniem 15 marca 2011 r. zgodnie z decyzją 2004/432/WE.

2. W okresie przejściowym do dnia 25 marca 2011 r. państwa członkowskie przyjmują wysyłki koniowatych na ubój z Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, Rosji lub Ukrainy, pod warunkiem że importer takich zwierząt może wykazać, iż otrzymały one świadectwa w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii, Rosji lub Ukrainie oraz zostały wysłane z tych państw do Unii przed dniem 15 marca 2011 r. zgodnie z decyzją 2004/432/WE.

Artykuł 4

Decyzja 2004/432/WE traci moc.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 15 marca 2011 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 marca 2011 r.

W imieniu Komisji

John DALLI

Członek Komisji

ZALĄCZNIK

Kod ISO2	Państwo	Bydło	Owce/kozy	Świnie	Koniowate	Drób	Akwakultura	Mleko	Jaja	Króliki	Zwierzęta łowne	Zwierzęta dzikie utrzymywane w warunkach fermowych	Miód
AD	Andora	X	X		X								
AE	Zjednoczone Emiraty Arabskie						X	X ⁽¹⁾					
AL	Albania		X				X		X				
AR	Argentyna	X	X		X	X	X	X	X	X	X	X	X
AU	Australia	X	X		X		X	X			X	X	X
BA	Bośnia i Hercegowina						X						
BD	Bangladesz						X						
BN	Brunei						X						
BR	Brazylia	X			X	X	X						X
BW	Botswana	X			X							X	
BY	Białoruś				X ⁽³⁾		X	X	X				
BZ	Belize						X						X
CA	Kanada	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
CH	Szwajcaria	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
CL	Chile	X	X ⁽⁴⁾	X		X	X	X			X		X
CM	Kamerun												X
CN	Chiny					X	X		X	X			X
CO	Kolumbia						X						
CR	Kostaryka						X						
CU	Kuba						X						X
CW	Curaçao							X ⁽²⁾					

Kod ISO2	Państwo	Bydło	Owce/kozy	Świnie	Koniowate	Drób	Akwakultura	Mleko	Jaja	Króliki	Zwierzęta łowne	Zwierzęta dzikie utrzymywane w warunkach fermowych	Miód
EC	Ekwador						X						
ET	Etiopia												X
FK	Falklandy (Malwiny)	X	X										
FO	Wyspy Owcze						X						
GL	Grenlandia		X								X	X	
GT	Gwatemala						X						X
HK	Hongkong					X (2)	X (2)						
HN	Honduras						X						
HR	Chorwacja	X	X	X	X (3)	X	X	X	X	X	X	X	X
ID	Indonezja						X						
IL	Izrael					X	X	X	X			X	X
IN	Indie						X		X				
IS	Islandia	X	X	X	X		X	X				X (2)	
IR	Iran						X						
JM	Jamajka						X						X
JP	Japonia						X						
KG	Kirgistan												X
KR	Korea Południowa						X						
LK	Sri Lanka						X						
MA	Maroko						X						
MD	Mołdawia												X
ME	Czarnogóra	X	X	X		X	X		X				X
MG	Madagaskar						X						

Kod ISO2	Państwo	Bydło	Owce/kozy	Świnie	Koniowate	Drób	Akwakultura	Mleko	Jaja	Króliki	Zwierzęta łowne	Zwierzęta dzikie utrzymywane w warunkach fermowych	Miód
MK	Była Jugosłowiańska Republika Macedonii ⁽⁵⁾	X	X	X		X	X	X	X		X		X
MU	Mauritius					X ⁽²⁾	X						
MX	Meksyk				X		X		X				X
MY	Malezja					X ⁽²⁾	X						
MZ	Mozambik						X						
NA	Namibia	X	X								X	X	
NC	Nowa Kaledonia	X					X				X	X	X
NI	Nikaragua						X						X
NZ	Nowa Zelandia	X	X		X		X	X			X	X	X
PA	Panama						X						
PE	Peru					X	X						
PF	Polinezja Francuska												X
PH	Filipiny						X						
PN	Wyspy Pitcairn												X
PY	Paragwaj	X											
RS	Serbia ⁽⁶⁾	X	X	X	X ⁽³⁾	X	X	X	X		X		X
RU	Rosja	X	X	X		X		X	X			X ⁽⁷⁾	X
SA	Arabia Saudyjska						X						
SG	Singapur	X ⁽²⁾	X ⁽²⁾	X ⁽²⁾		X ⁽²⁾	X ⁽²⁾	X ⁽²⁾					
SM	San Marino	X		X									X
SR	Surinam						X						
SV	Salwador												X

Kod ISO2	Państwo	Bydło	Owce/kozy	Świnie	Koniowate	Drób	Akwakultura	Mleko	Jaja	Króliki	Zwierzęta łowne	Zwierzęta dzikie utrzymywane w warunkach fermowych	Miód
SX	Sint Maarten							X ⁽²⁾					
SZ	Suazi	X											
TH	Tajlandia					X	X						X
TN	Tunezja					X	X				X		
TR	Turcja					X	X	X					X
TW	Tajwan						X						X
TZ	Tanzania						X						X
UA	Ukraina					X	X	X	X				X
UG	Uganda						X						X
US	Stany Zjednoczone	X	X	X		X	X	X	X	X	X	X	X
UY	Urugwaj	X	X		X		X	X			X		X
VE	Wenezuela						X						
VN	Wietnam						X						
YT	Majotta						X						
ZA	Republika Południowej Afryki										X	X	
ZM	Zambia												X
ZW	Zimbabwe						X					X	

⁽¹⁾ Wyłącznie mleko wielbłądziej.

⁽²⁾ Państwa trzecie stosujące wyłącznie surowiec z państwa członkowskiego lub z innego państwa trzeciego zatwierdzonego w odniesieniu do przywozu takiego surowca do Unii, zgodnie z art. 2.

⁽³⁾ Wywóz do Unii żywych koniowatych na ubój (wyłącznie zwierzęta, od których pozyskuje się żywność).

⁽⁴⁾ Tylko owce.

⁽⁵⁾ Była Jugosłowiańska Republika Macedonii; ostateczna nazwa tego państwa zostanie ustalona po zakończeniu negocjacji prowadzonych obecnie w ONZ w tej sprawie.

⁽⁶⁾ Bez Kosowa, które znajduje się obecnie pod zarządem międzynarodowym na podstawie rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244 z dnia 10 czerwca 1999 r.

⁽⁷⁾ Dotyczy wyłącznie reniferów z regionów murmańskiego i jamalsko-nienieckiego.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 16 marca 2011 r.

przewidująca tymczasowy obrót niektórymi rodzajami materiału siewnego gatunku *Triticum aestivum* niespełniającymi wymogów dyrektywy Rady 66/402/EWG

(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 1634)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2011/164/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

Artykuł 1

uwzględniając dyrektywę Rady 66/402/EWG z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin zbożowych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 17 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W Niderlandach ilość dostępnego materiału siewnego pszenicy zwyczajnej (*Triticum aestivum*) kategorii „kwalifikowany materiał siewny” odmian Baldus, Granny, KWS Aurum, Lavett, Minaret, Pasteur, Taifun, Thasos, Trappe, Tybalt i Zirrus, który odpowiada warunkom środowiska w tym kraju i spełnia wymogi dyrektywy 66/402/EWG dotyczące inspekcji polowych, jest niewystarczająca i w związku z tym nie odpowiada potrzebom tego państwa członkowskiego.
- (2) Popyt na takie nasiona nie może być zaspokojony materiałem siewnym z innych państw członkowskich lub państw trzecich spełniających wszystkie wymogi określone w dyrektywie 66/402/EWG.
- (3) W związku z tym należy upoważnić Niderlandy do zezwolenia na obrót materiałem siewnym tych odmian, na mniej surowych warunkach niż warunki mające zastosowanie do kwalifikowanego materiału siewnego, w okresie upływającym w dniu 30 kwietnia 2011 r. i do maksymalnej ilości 330 ton.
- (4) Ponadto pozostałe państwa członkowskie, które mogą dostarczyć Niderlandom materiał siewny tych odmian, niezależnie od tego, czy został on zebrany w państwie członkowskim czy w państwie trzecim, powinny zostać upoważnione do zezwolenia na obrót takim materiałem siewnym.
- (5) Niderlandy powinny pełnić rolę koordynatora w celu zadbania o to, aby całkowita ilość materiału siewnego dopuszczonego na podstawie niniejszej decyzji nie przekroczyła maksymalnej ilości objętej niniejszą decyzją.
- (6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Nasion i Materiału Rozmnożeniowego dla Rolnictwa, Ogrodnictwa i Leśnictwa,

1. Zezwala się na wprowadzanie do obrotu w Unii materiału siewnego pszenicy zwyczajnej (*Triticum aestivum*) kategorii „kwalifikowany materiał siewny” odmian Baldus, Granny, KWS Aurum, Lavett, Minaret, Pasteur, Taifun, Thasos, Trappe, Tybalt i Zirrus, który nie spełnia wymogów określonych w pkt 7 załącznika I do dyrektywy 66/402/EWG w odniesieniu do inspekcji polowych.

Zezwolenia udziela się dla całkowitej ilości do 330 ton oraz na okres upływający w dniu 30 kwietnia 2011 r.

2. Urzędowa etykieta spełnia wymogi dotyczące etykietowania określone w dyrektywie 66/402/EWG oraz dodatkowo zawiera stwierdzenie, że materiał siewny nie spełnia wymogów pkt 7 załącznika I do tej dyrektywy w odniesieniu do inspekcji polowych.

Artykuł 2

1. Każdy dostawca chcący wprowadzić do obrotu materiał siewny określony w art. 1 występuje o zezwolenie do państwa członkowskiego, w którym ma swoją siedzibę, lub do którego prowadzi przywóz. We wniosku należy określić ilość materiału siewnego, jaką dostawca chce wprowadzić do obrotu.

2. Państwo członkowskie, którego to dotyczy, pozwala dostawcy na wprowadzenie do obrotu materiału siewnego zgodnie z art. 1, chyba że:

- a) istnieją wystarczające dowody podające w wątpliwość to, czy dostawca jest w stanie wprowadzić do obrotu taką ilość materiału siewnego, o jaką ubiega się we wniosku o zezwolenie; lub
- b) uwzględniając informacje dostarczone przez koordynujące państwo członkowskie, o którym mowa w art. 3 akapit trzeci, przyznanie zezwolenia spowodowałoby przekroczenie całkowitej maksymalnej ilości materiału siewnego określonej w art. 1 ust. 1.

Odnosnie do lit. b) – jeżeli całkowita ilość maksymalna umożliwiająca dopuszczenie do obrotu tylko części ilości określonej we wniosku, państwo członkowskie, którego to dotyczy, może zezwolić dostawcy na wprowadzenie do obrotu mniejszej ilości.

⁽¹⁾ Dz.U. 125 z 11.7.1966, s. 2309/66.

Artykuł 3

Państwa członkowskie udzielają sobie wzajemnie pomocy administracyjnej w zastosowaniu niniejszej decyzji.

Niderlandy pełnią rolę koordynującego państwa członkowskiego w celu dopilnowania, aby ilość materiału siewnego dopuszczonego do obrotu w Unii przez państwa członkowskie na podstawie niniejszej decyzji nie przekroczyła całkowitej maksymalnej ilości materiału siewnego określonej w art. 1 ust. 1.

Każde państwo członkowskie, które otrzyma wniosek zgodnie z art. 2, niezwłocznie powiadamia koordynujące państwo członkowskie o ilości określonej we wniosku. Koordynujące państwo członkowskie niezwłocznie informuje to państwo członkowskie, czy w wyniku zezwolenia przekroczona zostanie ilość maksymalna.

Artykuł 4

Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję i inne państwa członkowskie o ilościach, w odniesieniu do

których wydały zezwolenie na wprowadzenie do obrotu zgodnie z niniejszą decyzją.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja wygasa w dniu 30 kwietnia 2011 r.

Artykuł 6

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 marca 2011 r.

W imieniu Komisji

John DALLI

Członek Komisji

IV

(Akty przyjęte przed dniem 1 grudnia 2009 r. na mocy Traktatu WE, Traktatu UE i Traktatu Euratom)

DECYZJA URZĘDU NADZORU EFTA

NR 329/09/COL

z dnia 15 lipca 2009 r.

w sprawie norweskiego programu wspierania alternatywnych urządzeń grzewczych wykorzystujących odnawialne źródła energii oraz środków służących oszczędności energii elektrycznej w gospodarstwach domowych

(Norwegia)

URZĄD NADZORU EFTA ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

UWZGLĘDNIAJĄC Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym ⁽²⁾, w szczególności jego art. 61–63 oraz protokół 26 do tego porozumienia,

UWZGLĘDNIAJĄC Porozumienie pomiędzy państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości ⁽³⁾, w szczególności jego art. 24,

UWZGLĘDNIAJĄC art. 1 ust. 2 w części I oraz art. 4 ust. 4, art. 6 i art. 7 ust. 3 w części II protokołu 3 do porozumienia o nadzorze i Trybunale ⁽⁴⁾,

UWZGLĘDNIAJĄC wytyczne Urzędu w sprawie stosowania i wykładni art. 61 i 62 Porozumienia EOG ⁽⁵⁾,

UWZGLĘDNIAJĄC decyzję Urzędu nr 195/04/COL z dnia 14 lipca 2004 r. w sprawie przepisów wykonawczych, o których mowa w art. 27 w części II protokołu 3 ⁽⁶⁾,

PO WEZWANIU zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z przywołanymi artykułami ⁽⁷⁾ i uwzględniając otrzymane odpowiedzi,

I. FAKTY

1 PROCEDURA

W piśmie z dnia 13 października 2006 r. (zdarzenie nr 393383) norweskie Stowarzyszenie Producentów Energii Ciepłej (Varmeprodusentenenes Forening) ⁽⁸⁾ złożyło skargę zawierającą zarzut, że została przyznana pomoc państwa w związku z norweskim programem wspierania alternatywnych urządzeń grzewczych wykorzystujących odnawialne źródła energii oraz środków służących oszczędności energii elektrycznej w gospodarstwach domowych ⁽⁹⁾. Skarżący jest niezależną organizacją, której celem jest ochrona interesów producentów pieców opalanych drewnem. Skarżący przedstawił dodatkowe informacje pismem z dnia 19 października 2006 r. (zdarzenie nr 395451).

W dniu 19 grudnia 2007 r., po wielokrotnej wymianie pism ⁽¹⁰⁾, Urząd podjął decyzję o wszczęciu postępowania określonego w art. 1 ust. 2 w części I protokołu 3. Decyzja Urzędu nr 716/07/COL o wszczęciu postępowania została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej oraz w Suplemencie EOG ⁽¹¹⁾. Następnie Urząd wezwał zainteresowane strony do zgłaszania uwag.

Władze norweskie przedstawiły uwagi w dniu 4 lutego 2008 r. (zdarzenie nr 463573).

Urząd otrzymał także uwagi od zainteresowanych stron, które przekazał władzom norweskim w dniach 21 maja 2008 r., 26 maja 2008 r. i 14 stycznia 2009 r. (odpowiednio zdarzenie nr 477954, nr 477902 i nr 503830). Władze norweskie przedstawiły swoje uwagi dotyczące tych uwag w pismach z dnia 25 czerwca 2008 r., 4 lipca 2008 r. i 6 marca 2009 r. (odpowiednio zdarzenie nr 483303, nr 484722 i nr 511580).

⁽¹⁾ Zwany dalej „Urzędem”.

⁽²⁾ Zwane dalej „Porozumieniem EOG”.

⁽³⁾ Zwanego dalej „Porozumieniem o nadzorze i Trybunale”.

⁽⁴⁾ Zwanego dalej protokołem 3.

⁽⁵⁾ Wytyczne w sprawie stosowania i wykładni art. 61 i 62 Porozumienia EOG oraz art. 1 protokołu 3 do porozumienia o nadzorze i Trybunale, przyjęte i wydane przez Urząd w dniu 19 stycznia 1994 r., opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej (zwanym dalej Dz.U.) L 231 3.9.1994 s. 1 i w Suplemencie EOG nr 32 z 3.9.1994, s. 1, zwane dalej „wytycznymi w sprawie pomocy państwa”. Zaktualizowana wersja wytycznych w sprawie pomocy państwa jest dostępna na stronie internetowej Urzędu: <http://www.eftasurv.int/fieldsowork/fieldstateaid/guidelines/>.

⁽⁶⁾ Decyzja nr 195/04/COL z dnia 14 lipca 2004 r. opublikowana w Dz.U. C 139 z 25.5.2006, s. 37 i w Suplemencie EOG nr 26 z 25.5.2006, s. 1, z późniejszymi zmianami. Wersja skonsolidowana decyzji została opublikowana na stronie internetowej Urzędu: <http://www.eftasurv.int/fieldsowork/fieldstateaid/legaltext/>.

⁽⁷⁾ Opublikowane w Dz.U. C 96 z 17.4.2008, s. 14 i w Suplemencie EOG nr 20 z 17.4.2008, s. 58.

⁽⁸⁾ Zwane dalej „skarżącym”.

⁽⁹⁾ Zwanym dalej „systemem wspierania alternatywnych urządzeń grzewczych”.

⁽¹⁰⁾ W celu uzyskania bardziej szczegółowych informacji dotyczących wymiany pism między Urzędem a władzami odsyła się do decyzji Urzędu o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego, decyzja nr 716/07/COL.

⁽¹¹⁾ Opublikowana w Dz.U. C 96 z 17.4.2008, s. 14 i w Suplemencie EOG nr 20 z 17.4.2008, s. 58.

W piśmie z dnia 2 kwietnia 2009 r. skarżący udzielił dodatkowych informacji (zdarzenie nr 514264), które zostały przekazane władzom norweskim w dniu 8 kwietnia 2009 r. (zdarzenie nr 514886). W piśmie z dnia 7 maja 2009 r. władze norweskie przedstawiły dalsze uwagi (zdarzenie nr 517749).

W dniu 21 kwietnia 2009 r. odbyło się spotkanie przedstawicieli Urzędu z przedstawicielami Norweskiego Stowarzyszenia Bioenergetycznego⁽¹⁾, niezależnej organizacji, której celem jest wspieranie racjonalnego użytkowania bioenergii w Norwegii. NOBIO przedstawiło swoje uwagi do decyzji Urzędu w dniu 21 maja 2008 r. (zdarzenie nr 477954).

2 OPIS PROPONOWANEGO ŚRODKA

2.1 PROGRAM WSPIERANIA ALTERNATYWNYCH URZĄDZEŃ GRZEWczyCH

Program wspierania alternatywnych urządzeń grzewczych został wprowadzony w 2006 r.⁽²⁾ Władze norweskie wyjaśniły, że jego celem jest zachęcanie konsumentów do inwestowania w pewne technologie grzewcze przyjazne dla środowiska, których rozpowszechnienie na norweskim rynku jest ograniczone, a które mogą się przyczynić do obniżenia zużycia energii elektrycznej w gospodarstwach domowych⁽³⁾. Władze norweskie wyjaśniły, że program wspierania alternatywnych urządzeń grzewczych obejmuje jedynie technologie, które stanowią odpowiedni zamiennik dla energii elektrycznej jako podstawowego nośnika energii wykorzystywanej do ogrzewania. Program obejmuje piece i kotły opalane granulatem, pompy ciepłe podłączone do wodnych instalacji grzewczych i układy sterowania zmniejszające zużycie energii elektrycznej. Od sierpnia 2008 r.⁽⁴⁾ program obejmuje także inwestycje w kolektory do ogrzewania energią słoneczną podłączone do wodnych instalacji grzewczych.

Jedynie gospodarstwa domowe, które inwestują w odpowiednie technologie grzewcze i złożyły wniosek kwalifikujący się do finansowania. Dotacje są wypłacane *ex post*, po przedstawieniu przez beneficjenta dowodu zakupu. Gospodarstwa domowe mogą wnioskować o zwrot do 20 % udokumentowanych kosztów kwalifikowalnych. Kwoty dotacji ograniczone są do 4 000 NOK w przypadku pieców opalanych granulatem i elektronicznych układów sterowania. W przypadku pomp ciepłych, kotłów opalanych granulatem i kolektorów do ogrzewania energią słoneczną maksymalna kwota dotacji wynosi 10 000 NOK.

Programem pomocy zarządza Enova SF – przedsiębiorstwo publiczne (nor. *statsforetak*), które w całości należy do Ministerstwa ds. Ropy Naftowej i Energii.

2.2 KRAJOWA PODSTAWA PRAWNA DLA ŚRODKA POMOCY

Podstawą prawną programu jest budżet państwa. Rząd norweski zaproponował program we wniosku parlamentarnym nr 82 (2005-2006). Parlament przyjął go we wrześniu 2006 r. Budżet programu został zmieniony na podstawie przyjętych sugestii zawartych we wniosku parlamentarnym nr 22 (2006-2007), wniosku parlamentarnym nr 59 (2007-2008) i wniosku parlamentarnym nr 1 (2008-2009).

⁽¹⁾ Zwanego dalej „NOBIO”.

⁽²⁾ Dodatkowe informacje na temat systemu są dostępne na stronie Enova SF: <http://www.minenergi.no/> oraz <http://www.minenergi.no/sitepageview.aspx?sitePageID=1062>.

⁽³⁾ Wniosek parlamentarny nr 82 (2005-2006), komunikat prasowy Ministerstwa ds. Ropy Naftowej i Energii nr 98/06 z dnia 25 sierpnia 2006 r. oraz nr 107/06 z dnia 14 września 2006 r.

⁽⁴⁾ Zob. wniosek parlamentarny nr 1 (2008-2009), s. 56.

2.3 BUDŻET I CZAS TRWANIA

Program został przedstawiony po raz pierwszy w 2006 r. we wniosku parlamentarnym nr 82 (2005-2006). Parlament zatwierdził wniosek w dniu 15 września 2006 r. z budżetem w wysokości 46 mln NOK. Zgodnie z wnioskiem parlamentarnym nr 22 (2006-2007) budżet programu został zwiększony o dalsze 25 mln NOK, a po ostatnich zmianach do budżetu państwa na 2006 r. wyniósł ogółem 71 mln NOK.

Przedsiębiorstwu Enova nie zostały przyznane dodatkowe środki finansowe na realizację programu w 2007 r., ale ponieważ w 2006 r. wypłacono tylko 2 mln NOK, parlament zdecydował o przeniesieniu pozostałych 69 mln NOK do budżetu programu na 2007 r.

W 2007 r. wypłacono 40 mln NOK. Pozostałe 29 mln NOK niewypłaconych środków finansowych z budżetu na 2007 r. przeniesiono do budżetu na 2008 r. Dodatkowo z budżetu państwa przyznano 31 mln NOK⁽⁵⁾. W związku z tym całkowity budżet tego programu pomocy na 2008 r. wyniósł 60 mln NOK.

W 2008 r. wypłacono 30 mln NOK. Pozostałe 30 mln NOK przeniesiono do budżetu na 2009 r. Razem z 40 mln NOK z nowego przydziału środków budżetowych⁽⁶⁾ całkowity budżet na 2009 r. wynosi 70 mln NOK.

Od czasu rozpoczęcia realizacji programu z budżetu państwa przydzielono na ten cel łączną kwotę 142 mln NOK, z której do końca 2008 r. wypłacono 72 mln NOK. Nie ustalono żadnych ram czasowych realizacji programu⁽⁷⁾.

2.4 PODSTAWY WSZCZĘCIA FORMALNEGO POSTĘPOWANIA WYJAŚNIAJĄCEGO

Urząd wszczął formalne postępowanie wyjaśniające na tej podstawie, że program wspierania alternatywnych urządzeń grzewczych może wiązać się z pomocą państwa. Mimo że bezpośrednimi beneficjentami programu są konsumenci końcowi, jego celem jest wspieranie stosowania określonych technologii grzewczych. W związku z tym Urząd rozważał, czy producentom, importerom lub sprzedawcom technologii grzewczych objętych programem przyznano pośrednią pomoc państwa.

Urząd miał wątpliwości, czy program mógłby zostać uznany za zgodny z funkcjonowaniem Porozumienia EOG. W szczególności Urząd miał wątpliwości, czy wytyczne dotyczące ochrony środowiska mogłyby mieć zastosowanie, ponieważ pomoc pośrednia nie przyczyni się do zmniejszenia ilości energii zużywanej podczas cyklu produkcyjnego producentów lub importerów. Ponadto Urząd rozważał, czy program mógłby zostać uznany za zgodny z art. 61 ust. 3 lit. c) Porozumienia EOG.

⁽⁵⁾ Zob. wniosek parlamentarny nr 59 (2007-2008), s. 123.

⁽⁶⁾ Zob. wniosek parlamentarny nr 1 (2008-2009), s. 56.

⁽⁷⁾ We wniosku parlamentarnym nr 59 (2007-2008) władze norweskie zauważają, że program zostanie poddany przeglądowi w świetle ostatecznej decyzji Urzędu.

3 UWAGI WŁADZ NORWESKICH

Władze norweskie argumentują, że jedynymi beneficjentami programu wspierania alternatywnych urządzeń grzewczych są gospodarstwa domowe, które nie są przedsiębiorstwami w rozumieniu zasad konkurencji EOG, oraz że z tego względu nie można uznać, że środek stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG.

Ponadto władze norweskie argumentują, że program nie jest selektywny, ponieważ korzyść przyznaną beneficjentowi uzasadnia charakter lub ogólna struktura systemu, którego program jest częścią, i w związku z tym nie może zostać uznany za pomoc państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG. Ponadto władze norweskie argumentują, że program nie zakłóca ani nie grozi zakłóceniem konkurencji, ponieważ piece opalane drewnem i technologie kwalifikujące się do wsparcia nie mogą być postrzegane jako produkty zastępowalne i w związku z tym jako występujące na tym samym właściwym rynku produktowym. Władze norweskie za rynek właściwy uważają „takie technologie, które mogą zastąpić urządzenia grzewcze wykorzystujące energię elektryczną i zapewniające taki sam poziom komfortu cieplnego jak ogrzewanie elektryczne w ciągu dnia i w nocy lub, używając bardziej technicznego języka, systemy grzewcze działające przy obciążeniu podstawowym”⁽¹⁾. Natomiast piece opalane drewnem należy zaklasyfikować, według władz norweskich, jako dodatkowe źródło ogrzewania stosowane oprócz źródła działającego przy obciążeniu podstawowym. W związku z tym piece opalane drewnem należy określić jako tzw. systemy grzewcze działające przy obciążeniu szczytowym.

Ponadto, na wypadek, gdyby Urząd uznał, że program stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG, władze norweskie argumentują, że program można uzasadnić zarówno na podstawie art. 61 ust. 2 lit a), jak i art. 61 ust. 3 lit. c) Porozumienia EOG ze względu, odpowiednio, na jego cele społeczne i środowiskowe.

4 UWAGI STRON TRZECICH

Urząd otrzymał uwagi od dwóch stron trzecich: Norweskiego Stowarzyszenia Producentów Energii Ciepłej, które jest skarżącym, oraz od NOBIO.

4.1 UWAGI SKARŻĄCEGO

Skarżący jest zdania, że program wspierania alternatywnych urządzeń grzewczych stanowi niezgodną z prawem pomoc państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG. Zarzuca, że wsparcie dla gospodarstw domowych musi być postrzegane jako stanowiące pośrednią korzyść dla producentów lub importerów technologii grzewczych objętych programem. W szczególności, zgodnie z informacjami dostarczonymi przez skarżącego, po wprowadzeniu programu sprzedaż pieców opalanych granulatem wzrosła. Skarżący argumentuje, że wprowadzenie programu wsparcia dało producentom, importerom i detalicznym sprzedawcom pieców opalanych granulatem możliwość zwiększenia sprzedaży i zysków.

Ponadto skarżący uważa, że środek zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji, ponieważ program nie obejmuje pieców opalanych drewnem, które są podobne do pieców opalanych granulatem.

⁽¹⁾ Pismo od norweskiego Ministerstwa ds. Ropy Naftowej i Energii z dnia 15 stycznia 2007 r. (zdarzenie nr 406849), s. 5.

Ponadto skarżący uważa, że nie można uzasadnić programu pomocy w jego obecnej formie powołując się na art. 61 ust. 2 lit. a) ani na art. 61 ust. 3 lit. c) Porozumienia EOG.

4.2 UWAGI NOBIO

NOBIO popiera opinie władz norweskich i utrzymuje, że program stanowi bezpośrednie wsparcie finansowe wyłącznie dla gospodarstw domowych, a nie dla przedsiębiorstw, oraz że w związku z tym nie wiąże się on z pomocą państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG.

Ponadto, na wypadek, gdyby Urząd uznał, że program stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG, NOBIO argumentuje, że system można uzasadnić zarówno na podstawie z art. 61 ust. 2 lit a), jak i art. 61 ust. 3 lit. c) Porozumienia EOG, ze względu, odpowiednio, jego cele społeczne i środowiskowe.

II. OCENA

1 ISTNIENIE POMOCY PAŃSTWA

Artykuł 61 ust. 1 Porozumienia EOG stanowi, co następuje:

„Z zastrzeżeniem innych postanowień niniejszego Porozumienia, wszelka pomoc przyznawana przez państwa członkowskie WE, państwa EFTA lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiejkolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z funkcjonowaniem niniejszego Porozumienia w zakresie, w jakim wpływa na handel między Umawiającymi się Stronami”.

Aby można było uznać środek za pomoc państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG, muszą zostać spełnione łącznie cztery warunki: środek musi (i) być przyznany przez państwo lub przy użyciu zasobów państwowych, (ii) przynosić korzyść gospodarczą beneficjentom, (iii) zakłócać lub grozić zakłóceniem konkurencji oraz (iv) oraz musi być możliwy jego wpływ na wymianę handlową między umawiającymi się stronami Porozumienia EOG.

1.1 WYSTĘPOWANIE ZASOBÓW PAŃSTWOWYCH

Program wspierania alternatywnych urządzeń grzewczych finansuje państwo norweskie za pomocą środków przydzielonych z budżetu państwa. W związku z tym przedmiotowe środki są przyznane przez państwo przy użyciu zasobów państwowych.

1.2 SPRZYJANIE NIEKTÓRYM PRZEDSIĘBIORSTWOM LUB PRODUKCJI NIEKTÓRYCH TOWARÓW

Aby wsparcie ze strony państwa stanowiło pomoc państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG musi także przynosić przedsiębiorstwom korzyść gospodarczą oraz mieć charakter selektywny, tzn. sprzyjać „niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów”.

1.2.1 Korzyści gospodarcze dla przedsiębiorstw

W związku z tym należy najpierw przeanalizować kwestię, czy przedmiotowy program przynosi korzyści gospodarcze przedsiębiorstwom ⁽¹⁾.

Bezpośrednimi beneficjentami dotacji w ramach programu wspierania alternatywnych urządzeń grzewczych są gospodarstwa domowe, które nie mogą być zasadniczo zaklasyfikowane jako przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG. Przyznanie dotacji osobie fizycznej lub konsumentowi nie wyklucza jednak z definicji istnienia pomocy ⁽²⁾. Nawet jeżeli pierwsi lub bezpośredni beneficjenci środka nie są przedsiębiorstwami, może jednak dojść do przyznania pośrednich korzyści przedsiębiorstwom. Treść art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG zawierającego odniesienie do „pomocy przyznawanej [...] w jakiegokolwiek formie” obejmuje zarówno bezpośrednie, jak i pośrednie przyznanie pomocy, co potwierdza praktyka Komisji Europejskiej ⁽³⁾ oraz orzecznictwo ⁽⁴⁾ Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich ⁽⁵⁾. W związku z tym ocenę tego, czy przedsiębiorstwom przyznawana jest pomoc pośrednia, należy przeprowadzić, analizując indywidualnie poszczególne przypadki.

Celem programu wspierania alternatywnych urządzeń grzewczych jest promowanie sprzedaży określonych technologii grzewczych ⁽⁶⁾. Dlatego w tym przypadku należy zbadać kwestię, czy przedsiębiorstwa prowadzące działalność w sektorze technologii objętych programem odnoszą pośrednie korzyści gospodarcze, które mogą wchodzić w zakres art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG.

W art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG nie rozróżnia się środków interwencji państwa w oparciu o ich przyczyny lub cele, lecz jedynie określa się je w odniesieniu do ich skutków ⁽⁷⁾. Powstaje więc kwestia, czy skutkiem programu wspierania alternatywnych urządzeń grzewczych jest przyznanie pośrednich korzyści gospodarczych przedsiębiorstwom prowadzącym działalność w sektorach technologii grzewczych objętych tym programem.

Urząd nie podziela opinii władz norweskich, według których istnienie pomocy pośredniej zależy od tego, czy ostatecznym i głównym celem jest udzielenie pomocy przedsiębiorstwom, tak że wyłącznie programy opracowane w celu obejścia zakazu pomocy państwa mogą stanowić pomoc pośrednią.

W ocenianym przypadku dotacja dla gospodarstw domowych przeznaczona na inwestowanie w określone alternatywne technologie grzewcze wykorzystujące odnawialne źródła energii

stanowi dla nich zachętę ekonomiczną do kupowania tych produktów. Środek stwarza zachętę dla konsumentów do zamiany tradycyjnych elektrycznych urządzeń grzewczych na alternatywne systemy grzewcze ⁽⁸⁾. Większy popyt ze strony konsumentów może spowodować większe zyski w przypadku tych rodzajów technologii, co stanowi korzyść dla przedsiębiorstw prowadzących działalność w sektorze technologii objętych programem w porównaniu z innymi przedsiębiorstwami ⁽⁹⁾.

Fakt, że konsumenci mogą wybierać spośród technologii objętych programem nie oznacza, że związek między bezpośrednią dotacją państwa dla konsumenta a korzyścią przyznaną przedsiębiorstwom został wyeliminowany ⁽¹⁰⁾.

Chociaż korzyść ma charakter pośredni, program wspierania alternatywnych urządzeń grzewczych został opracowany w taki sposób, że występuje bezpośredni związek między przyznaniem pomocy konsumentowi a zakupem stosownej technologii. W celu uzyskania dotacji należy przedstawić przedsiębiorstwu Enova SF dowód zakupu jednej z technologii objętych programem wspierania alternatywnych urządzeń grzewczych.

W związku z powyższym Urząd uważa, że system wspierania alternatywnych urządzeń grzewczych zapewnia pośrednią korzyść przedsiębiorstwom prowadzącym działalność w sektorze alternatywnych systemów grzewczych wykorzystujących odnawialne źródła energii.

1.2.2 Kryterium selektywności

Następnie należy przeanalizować kwestię, czy środek jest selektywny, tzn. czy sprzyja „niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów”.

Urząd uważa, że program wspierania alternatywnych urządzeń grzewczych jest selektywny, ponieważ sprzyja (pośrednio) tylko przedsiębiorstwom prowadzącym działalność w sektorze alternatywnych technologii grzewczych wykorzystujących odnawialne źródła energii, które obejmuje (tj. piece i kotły opalane granulatem, pompy ciepłe i kolektory do ogrzewania energią słoneczną podłączone do wodnych instalacji grzewczych oraz układy sterowania zmniejszające zużycie energii elektrycznej). Inne przedsiębiorstwa, w tym przedsiębiorstwa prowadzące działalność w sektorach innych technologii grzewczych wykorzystujących odnawialne źródła energii, nie mogą korzystać z dotacji wypłacanych w ramach programu ⁽¹¹⁾.

Władze norweskie uważają, że korzyści przyznawane w ramach programu wspierania alternatywnych urządzeń grzewczych są uzasadnione charakterem lub ogólną strukturą systemu, którego program jest on częścią. Urząd nie podziela tej opinii.

⁽¹⁾ Dla celów wspólnotowego prawa konkurencji przedsiębiorstwa oznaczają podmioty prowadzące działalność gospodarczą, niezależnie od ich formy prawnej, zob. np. wyrok w sprawie C-41/90 *Höfner i Elser* [1991] Rec. I-1979, pkt 21.

⁽²⁾ Sprawa C-156/98, *Niemcy przeciwko Komisji*, [2000] Rec. I-6857.

⁽³⁾ Zwanej dalej „Komisją”.

⁽⁴⁾ Sprawa C-156/98, *Niemcy przeciwko Komisji*, [2002] Rec. I-6857; sprawa C-382/99, *Niderlandy przeciwko Komisji*, [2002] Rec. I-5163; sprawa C-457/00, *Belgia przeciwko Komisji*, [2003] Rec. I-6931, pkt 57; zob. także opinia rzecznika generalnego F. Jacobsa w sprawie C-457/00, pkt 59.

⁽⁵⁾ Zwanego dalej „ETS”.

⁽⁶⁾ Wniosek parlamentarny nr 82 (2005-2006), s. 1.

⁽⁷⁾ Sprawa C-382/99, *Niderlandy przeciwko Komisji*, pkt 61; sprawa C-487/06 P, *British Aggregates Association przeciwko Komisji*, wyrok z dnia 22 grudnia 2008 r., pkt 87.

⁽⁸⁾ Ze względu na podobny tok argumentacji, zob. decyzja Komisji z dnia 24 stycznia 2007 r. C (2006) 6630, w sprawie nr 270/2006, pkt 40.

⁽⁹⁾ Zob. decyzja Komisji z dnia 26 kwietnia 2006 r. C (2006) 1519 w sprawie N 142/2005, pkt 3.1.

⁽¹⁰⁾ Zob. decyzja Komisji z dnia 24 stycznia 2007 r. C (2006) 6630 w sprawie N 270/2006, pkt 43.

⁽¹¹⁾ Tamże, pkt 46-47.

ETS i Trybunał EFTA twierdzą konsekwentnie, że środki dające korzyści niektórym beneficjentom nie są selektywne, jeżeli są uzasadnione charakterem i strukturą systemu, którego część stanowią⁽¹⁾. Aby środek selektywny był uzasadniony logiką systemu, musi istnieć ogólny system, z którym jest on związany. Ponadto w orzecznictwie koncentrowano się na ocenie, czy środek jest uzasadniony charakterem i logiką ogólnego systemu w odniesieniu do programów, które stanowią pewną formę odstępstwa od podatków, opłat lub podobnych systemów o bardziej ogólnym zastosowaniu. Władze norweskie nie przedstawiły żadnego argumentu w odniesieniu do ogólnego systemu, z którym związany jest środek pomocy. Program wspierania alternatywnych urządzeń grzewczych przynosi pośrednio korzyści niektórym przedsiębiorstwom prowadzącym działalność w sektorze technologii objętych tym programem. W świetle powyższego Urząd musi więc stwierdzić, że środek jest selektywny w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG.

1.3 ZAKŁÓCENIE KONKURENCJI ORAZ WPŁYW NA WYMIANĘ HANDLOWĄ MIĘDZY UMAWIAJĄCYMI SIĘ STRONAMI

Aby środek stanowił pomoc państwa, środek ten musi zakłócać lub grozić zakłóceniem konkurencji oraz musi być możliwy jego wpływ na wymianę handlową między umawiającymi się stronami Porozumienia EOG.

Urząd nie musi ustalać, czy pomoc ma rzeczywisty wpływ na wymianę handlową między państwami EOG i czy zakłócenie konkurencji rzeczywiście ma miejsce, lecz zbadać tylko, czy pomoc może wpłynąć na taką wymianę handlową i grozić zakłóceniem konkurencji⁽²⁾. Wszelkie przyznanie pomocy przedsiębiorstwu prowadzącemu działalność na rynku EOG może spowodować zakłócenie konkurencji i wpływać na wymianę handlową⁽³⁾.

Program wspierania alternatywnych urządzeń grzewczych przynosi (pośrednio) korzyści przedsiębiorstwom prowadzącym działalność w sektorze alternatywnych technologii grzewczych wykorzystujących odnawialne źródła energii. Stymulowanie popytu konsumpcyjnego na technologie objęte programem jest nieodłącznym elementem tego programu.

Ponadto zgodnie z danymi, którymi dysponuje Urząd, na przykład sprzedaż jednej z technologii objętej programem – pieców opalanych granulatem – wzrosła i ustabilizowała się po wprowadzeniu programu w Norwegii. Dla porównania w przypadku pieców opalanych drewnem, tj. technologii nieobjętej programem, nie nastąpił podobny pozytywny rozwój sprzedaży w tym samym okresie.

⁽¹⁾ Sprawa C-143/99, *Adria-Wien pipeline GmbH i Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke GmbH*, [2001] Rec. I-8365, pkt 42 oraz wyrok Trybunału EFTA w sprawach połączonych E-5/04, E-6/04 i E-7/04 *Fesil, Finnjord i inni przeciwko Urzędowi Nadzoru EFTA*, [2005] Zb. Orz. Trybunału EFTA, s.117, pkt 77.

⁽²⁾ Zob. wyrok Trybunału EFTA w sprawach połączonych E-5/04, E-6/04 i E-7/04, *Fesil, Finnjord i inni przeciwko Urzędowi Nadzoru EFTA*, [2005] Zb. Orz. Trybunału EFTA, s.117, pkt 93; Sprawa C-372/97, *Włochy przeciwko Komisji*, [2004] Zb.Orz. I-3679, pkt 44 oraz sprawa C-66/02, *Włochy przeciwko Komisji*, [2005] Zb.Orz. I-10901, pkt 112.

⁽³⁾ Sprawy połączone T-92/00 i T-103/00 *Diputación Foral de Álava i inni przeciwko Komisji*, [2002] Rec. II-1385, pkt 72.

W związku z tym można uznać, że pomoc grozi zakłóceniem konkurencji.

W odniesieniu do warunku dotyczącego wpływu na wymianę handlową, jeżeli pomoc państwa wzmacnia pozycję jednego przedsiębiorstwa w porównaniu z innymi przedsiębiorstwami konkurującymi w wymianie handlowej na terenie EOG, należy uznać, że pomoc państwa wywiera wpływ na tę wymianę handlową⁽⁴⁾.

Przedsiębiorstwa prowadzące działalność w sektorze technologii grzewczych działają na rynku europejskim, w związku z czym program wspierania alternatywnych urządzeń grzewczych wpływa na handel między umawiającymi się stronami w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG.

W związku z powyższym należy wyciągnąć wniosek, że pomoc grozi zakłóceniem konkurencji i może mieć wpływ na wymianę handlową między umawiającymi się stronami Porozumienia EOG.

1.4 WNIOSEK

Urząd uważa, że norweski program wspierania alternatywnych urządzeń grzewczych stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG.

2 WYMOGI PROCEDURALNE

W myśl art. 1 ust. 3 w części I protokołu 3 „Urząd Nadzoru EFTA informowany jest, w czasie pozwalającym mu na przedstawienie uwag, o wszelkich zamiarach przyznania lub zmiany pomocy [...]”. Dane państwo nie może wprowadzać w życie projektowanych środków, dopóki procedura ta nie doprowadzi do wydania decyzji końcowej.”.

Władze norweskie nie zgłosiły Urzędowi programu wspierania alternatywnych urządzeń grzewczych przed wprowadzeniem go w życie. W związku z tym Urząd stwierdza, że władze norweskie nie spełniły swoich obowiązków wynikających z art. 1 ust. 3 w części I protokołu 3.

3 ZGODNOŚĆ POMOCY

Władze norweskie argumentują, że pomoc można uzasadnić na podstawie art. 61 ust. 2 lit. a) lub ewentualnie art. 61 ust. 3 lit. c) Porozumienia EOG w związku z wytycznymi Urzędu w sprawie pomocy państwa na rzecz ochrony środowiska.

3.1 ZGODNOŚĆ Z ART. 61 UST. 2 LIT. A) POROZUMIENIA EOG

Zgodnie z art. 61 ust. 2 lit. a) Porozumienia EOG pomoc „o charakterze socjalnym” jest zgodna z funkcjonowaniem Porozumienia jeżeli jest „przyznawana indywidualnym konsumentom, pod warunkiem, że jest przyznawana bez dyskryminacji związanej z pochodzeniem produktów”.

⁽⁴⁾ Sprawa E-6/98, *Rząd Norwegii przeciwko Urzędowi Nadzoru EFTA*, Rec. 1999, s. 74, pkt 58 oraz sprawa 730/79, *Philip Morris przeciwko Komisji*, [1980] Rec. I-2671, pkt 11. Zob. także sprawa C-75/97, *Belgia przeciwko Komisji*, [1999] Rec. I-3671, pkt 47 oraz sprawa T-217/02, *Ter Lembeek przeciwko Komisji*, [2006] Zb.Orz. II-4483, pkt 181.

Urząd zauważa, że odstępstwa od zakazu pomocy państwa podlegają interpretacji zawężającej. Norweski program wspierania alternatywnych urządzeń grzewczych jest skierowany do wszystkich gospodarstw domowych w Norwegii. Zdaniem Urzędu, aby można było uznać ten program za zgodny z art. 61 ust. 2 lit. a) Porozumienia EOG, musi on mieć charakter socjalny, tzn. musi dawać korzyści mniej uprzywilejowanej grupie ludności⁽¹⁾. Ponieważ środek jest dostępny dla wszystkich gospodarstw domowych na zasadzie „kto pierwszy, ten lepszy”, nie można uznać, że program ma charakter socjalny w rozumieniu art. 61 ust. 2 lit. a) Porozumienia EOG.

3.2 ZGODNOŚĆ Z ART. 61 UST. 3 LIT. C) POROZUMIENIA EOG

Zgodnie z art. 61 ust. 3 lit. c) Porozumienia EOG pomoc można uznać za zgodną z funkcjonowaniem Porozumienia EOG, jeśli jest ona „przeznaczona na ułatwianie rozwoju niektórych działań gospodarczych lub niektórych regionów gospodarczych, o ile nie zmienia warunków wymiany handlowej w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem”.

3.2.1 Wytyczne dotyczące ochrony środowiska

Urząd wydał wytyczne określające kryteria, które będzie stosować przy ocenie, czy środki pomocy państwa, których celem jest ochrona środowiska, można uznać za zgodne z funkcjonowaniem Porozumienia EOG zgodnie z art. 61 ust. 3 lit. c) Porozumienia EOG. Program wspierania alternatywnych urządzeń grzewczych wprowadzono w 2006 r. W tym czasie zastosowanie miały wytyczne Urzędu dotyczące ochrony środowiska zmienione ostatnio w dniu 23 maja 2001 r.⁽²⁾ Urząd przyjął nowe wytyczne dotyczące ochrony środowiska w dniu 16 lipca 2008 r.⁽³⁾, które stosuje się od tego dnia. W związku z tym program obejmujący te różne okresy musi być oceniony w świetle obu zbiorów wytycznych zgodnie z zasadami określonymi w pkt 74 wytycznych z 2001 r. i w pkt 205 wytycznych z 2008 r.

Sytuacja, w której pomoc pośrednia przynosi korzyści niektórym producentom, importerom lub sprzedawcom określonych technologii grzewczych przeznaczonych dla gospodarstw domowych, nie wchodzi jednak w zakres wytycznych z 2001 r. ani wytycznych z 2008 r.

3.2.2 Zgodność bezpośrednio na podstawie art. 61 ust. 3 lit. c) Porozumienia EOG

Ponieważ wytyczne z 2001 r. i wytyczne z 2008 r. nie mają bezpośredniego zastosowania do norweskiego programu wspierania alternatywnych urządzeń grzewczych, Urząd oceni zgodność programu bezpośrednio na podstawie art. 61 ust. 3 lit. c) Porozumienia EOG⁽⁴⁾. Wobec odstępstw w rozumieniu art. 61 ust. 3 lit. a) Porozumienia EOG należy stosować interpretację zawężającą⁽⁵⁾ i można je przyznawać, wyłącznie jeżeli możliwe

jest stwierdzenie, że pomoc przyczyni się do osiągnięcia celu leżącego we wspólnym interesie, którego nie można byłoby osiągnąć w oparciu o same normalne warunki rynkowe. Tak zwana „zasada kompensacyjnego uzasadnienia” została przyjęta przez ETS w sprawie *Philip Morris*⁽⁶⁾.

Ocena zgodności pomocy państwa zasadniczo polega na zestawieniu negatywnego oddziaływania pomocy na konkurencję z jej pozytywnym oddziaływaniem w zakresie celów leżących we wspólnym interesie⁽⁷⁾. Aby program pomocy państwa można było uznać za zgodny z art. 61 ust. 3 lit. c) Porozumienia EOG, program ten:

- musi mieć jasno określony cel leżący we wspólnym interesie,
- musi być prawidłowo opracowany, aby służyć osiągnięciu celu leżącego we wspólnym interesie, i w tym względzie musi być odpowiednim instrumentem, mieć skutek zachęcający i być proporcjonalny,
- nie może zakłócać konkurencji i wymiany handlowej w EOG w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem⁽⁸⁾.

Urząd musi zbadać, czy cel środka jest niezbędny, zgodny z celami leżącymi we wspólnym interesie, a jeśli tak, czy środek ten jest metodą osiągnięcia tego celu zakłócającą konkurencję w najmniejszym stopniu.

Jasno określony cel leżący we wspólnym interesie

Program wspierania alternatywnych urządzeń grzewczych ma służyć osiągnięciu celu środowiskowego, zachęcając konsumentów, aby inwestowali w technologie przyjazne dla środowiska, których rozpowszechnienie na norweskim rynku jest ograniczone. Władze norweskie argumentują, że większe rozpowszechnienie alternatywnych technologii grzewczych objętych programem spowoduje mniejsze zużycie energii elektrycznej w norweskich gospodarstwach domowych. Zmniejszanie ilości energii zużywanej do ogrzewania gospodarstw domowych i sprzyjanie stosowaniu alternatywnych systemów grzewczych opartych na odnawialnych źródłach energii można uznać za cel związany z ochroną środowiska.

W motywie dziewiątym preambuły do Porozumienia EOG określa się wspólny cel, jakim jest zachowanie, ochrona i poprawa jakości środowiska oraz zapewnienie rozsądnego i racjonalnego wykorzystywania zasobów naturalnych na podstawie zasady zrównoważonego rozwoju. Zdaniem Urzędu program pomocy, którego celem jest inicjowanie przechodzenia na korzystanie z energii pochodzącej ze źródeł odnawialnych jest zgodny z celami leżącymi we wspólnym interesie

⁽¹⁾ Zob. na przykład wytyczne w sprawie stosowania art. 92 i 93 Traktatu WE i art. 61 Porozumienia EOG do pomocy państwa w sektorze lotnictwa (Dz.U. C 350 z 10.12.1994, s. 7, sekcja III.3.).

⁽²⁾ Zwane dalej „wytycznymi z 2001 r.”.

⁽³⁾ Zwane dalej „wytycznymi z 2008 r.”.

⁽⁴⁾ Zob. sprawa, *Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia przeciwko Komisji*, [2001] Rec. II-1169, pkt 72.

⁽⁵⁾ Sprawa C-301/96, *Niemcy przeciwko Komisji*, [2003] Rec. I-9919, pkt 66 i 105.

⁽⁶⁾ Sprawa 730/79, *Philip Morris przeciwko Komisji*, [1980] Rec. I-2671.

⁽⁷⁾ Zob. plan działań Komisji w zakresie pomocy państwa z dnia 7 czerwca 2005 r., COM (2005) 107, pkt 11.

⁽⁸⁾ Zob. decyzja Komisji z dnia 24 stycznia 2007 r., C (2006) 6630, w sprawie N 270/2006, pkt 67.

Prawidłowo opracowany program

Kryteria włączenia technologii do programu formułuje się w oparciu o zdolność takiej technologii do zastąpienia ogrzewania elektrycznego. Władze norweskie wyjaśniły, że program obejmuje wyłącznie technologie, które można umieścić w kategorii tak zwanych „systemów grzewczych działających przy obciążeniu podstawowym”. Według władz norweskich „systemy grzewcze działające przy obciążeniu podstawowym” to „takie technologie, które mogą zastąpić urządzenia grzewcze wykorzystujące energię elektryczną i zapewnić taki sam poziom komfortu cieplnego jak ogrzewanie elektryczne w ciągu dnia i w nocy”⁽¹⁾.

Władze norweskie wyjaśniły, że objęte programem alternatywne technologie grzewcze wykorzystujące odnawialne źródła energii posiadają trzy wspólne cechy: ich rozpowszechnienie na rynku musi być ograniczone, muszą wykazywać zdolność do zastąpienia ogrzewania elektrycznego oraz muszą wymagać minimalnej interwencji użytkownika. Urząd zauważa, że nie wszystkie technologie objęte programem wspierania alternatywnych urządzeń grzewczych dobrze nadają się do tego, aby w pełni zastąpić ogrzewanie elektryczne⁽²⁾. Władze norweskie uznały jednak, że technologie objęte programem są lepiej opracowane, by przyczynić się do systematycznego zmniejszania ilości energii elektrycznej zużywanej do ogrzewania zwykłego gospodarstwa domowego.

Wydaje się, że przyznawanie dotacji konsumentom w celu promowania przenoszenia popytu z elektrycznych urządzeń grzewczych na alternatywne systemy grzewcze w gospodarstwach domowych wykorzystujące odnawialne źródła energii, stanowi odpowiedni instrument bezpośredniego wpływu na zachowanie konsumentów. Bez wsparcia udzielanego przez państwo w ramach programu wspierania alternatywnych urządzeń grzewczych, skierowanie popytu konsumpcyjnego na technologie grzewcze wykorzystujące odnawialne źródła energii nie byłoby równie prawdopodobne w tym samym czasie.

Jeżeli pewne środki przyjazne dla środowiska nie są wdrażane, pomoc państwa można zasadniczo uznać za zgodną⁽³⁾. Celem programu wspierania alternatywnych urządzeń grzewczych jest zachęcenie konsumentów do inwestowania w technologie przyjazne dla środowiska, odpowiednie do zmniejszenia zużycia energii elektrycznej, których rozpowszechnienie na norweskim

rynku urządzeń grzewczych dla gospodarstw domowych jest ograniczone.

Ponadto Urząd uważa, że kwota pomocy jest ograniczona do tego, co jest niezbędne, aby zachęcić konsumentów do przestawienia się z elektrycznych systemów grzewczych na alternatywne systemy wykorzystujące odnawialne źródła energii ciepłej objęte programem. Program wspierania alternatywnych urządzeń grzewczych obejmuje zwrot do 20 % udokumentowanych kosztów kwalifikowalnych, którego maksymalna kwota wynosi 4 000 NOK lub 10 000 NOK, w zależności od rodzaju technologii. Maksymalna kwota przyznawana na zakup alternatywnej technologii grzewczej jest proporcjonalna do kosztu odpowiedniej technologii.

Z tych powodów władze uważają, że program jest odpowiednio opracowany, aby osiągnięty został cel środowiskowy leżący we wspólnym interesie.

Brak zakłóceń konkurencji i wymiany handlowej w EOG w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesie

Ponadto należy ocenić, czy charakter potencjalnego zakłócenia konkurencji i wymiany handlowej na terenie Europejskiego Obszaru Gospodarczego jest spreczny ze wspólnym interesem.

Dotacje są wypłacane bezpośrednio konsumentom, którzy mogą swobodnie wybierać spośród produktów, spełniających obiektywne kryteria programu, niezależnie od przedsiębiorstwa oferującego alternatywną technologię grzewczą. W ten sposób w programie unika się zbędnych zakłóceń konkurencji i wymiany handlowej w EOG w sektorze technologii objętych programem.

Skarżący argumentuje, że program zakłóca konkurencję, ponieważ obejmuje piece opalane granulatem, a nie obejmuje pieców opalanych drewnem. Według skarżącego piece opalane drewnem stanowią technologię bardzo zbliżoną do pieców opalanych granulatem i powinny zostać objęte programem. Władze norweskie argumentują natomiast, że piece opalane drewnem nie spełniają obiektywnych kryteriów ustalonych w ramach programu wspierania alternatywnych urządzeń grzewczych. W opinii Urzędu, chociaż skarżący może mieć słuszość podnosząc kwestię konkurencyjnego związku między piecami opalnymi drewnem i wszystkimi lub przynajmniej niektórymi technologiami objętymi programem pomocy, wydaje się, że piece opalane drewnem nie spełniają wymogów kwalifikowalności do dotacji w ramach programu. W tym względzie Urząd nie ma zastrzeżeń w odniesieniu do obiektywnych kryteriów ustalonych w ramach programu oraz oceny władz norweskich co do tego, które technologie grzewcze lepiej służą realizacji celów środowiskowych wyznaczonych w ramach programu. Program wspierania alternatywnych urządzeń grzewczych opiera się na trzech obiektywnych kryteriach kwalifikowalności (tj. ograniczone rozpowszechnienie na rynku, zdolność do zastąpienia energii elektrycznej jako podstawowego nośnika energii wykorzystywanego do ogrzewania i minimalna interwencja użytkownika), a wydaje się, że piece opalane drewnem nie spełniają wszystkich tych kryteriów lub niektórych z nich. Ponadto Urząd stwierdza, że piece opalane drewnem są już technologią szeroko rozpowszechnioną w Norwegii. W związku z tym Urząd uznaje, że kryteria kwalifikowalności ustanowione w ramach programu pomocy są obiektywnie uzasadnione oraz że program nie narusza innych postanowień Porozumienia EOG, w tym zakazu dyskryminacji ze względu na przynależność państwową lub zasady równego traktowania.

⁽¹⁾ Pismo od norweskiego Ministerstwa ds. Ropy Naftowej i Energii z dnia 15 stycznia 2007 r. (zdarzenie nr 406849), s. 5.

⁽²⁾ Na przykład zgodnie z opracowanym przez Enova SF przewodnikiem nabywcy dotyczącym kolektorów do ogrzewania energią słoneczną podłączonych do wodnych instalacji grzewczych (technologia objęta programem), systemy te są w stanie zaspokoić jedynie do 50 % całkowitego zapotrzebowania gospodarstw domowych w zakresie ogrzewania. Jeżeli dostarczana jest wystarczająca ilość energii słonecznej, kolektory do ogrzewania energią słoneczną mają zdolność ciągłej pracy bez regularnego nadzoru, a podczas pracy stanowią dla konsumenta odpowiednie, aczkolwiek pokrywające tylko część zapotrzebowania, źródło alternatywnego ogrzewania. Przewodnik nabywcy jest dostępny na stronie internetowej Enova SF: <http://www.minenergi.no/sitepageview.aspx?sitePageID=1083>.

⁽³⁾ Wytyczne z 2001 r. oraz wytyczne z 2008 r. dotyczą pomocy w zakresie odnawialnych źródeł energii w przypadkach, w których pomoc jest formą rekompensaty za niekorzystną pozycję ekonomiczną, w jakiej znajdują się odnawialne źródła energii w konkurencji ze źródłami energii, które są mniej przyjazne dla środowiska, zob. wytyczne z 2001 r., pkt 49-59 oraz wytyczne z 2008 r., pkt 48-50.

Ponadto Urząd uważa, że władze norweskie dodatkowo ograniczyły negatywny wpływ na konkurencję, ustalając stosunkowo niską intensywność pomocy. W związku z tym Urząd uznaje, że możliwe zakłócenie konkurencji w odniesieniu do pieców opalanych drewnem i innych potencjalnie konkurencyjnych technologii nie jest sprzeczne ze wspólnym interesem i wydaje się możliwe do uzasadnienia w oparciu o przeprowadzony powyżej test bilansujący.

Z tego powodu Urząd uważa, że program ma jasno określony cel leżący we wspólnym interesie, jest prawidłowo opracowany, aby cel ten został osiągnięty, i w związku z tym stanowi odpowiedni instrument, który ma skutek zachęcający, i jest proporcjonalny; uznaje ponadto, że program nie zakłóca konkurencji i wymiany handlowej w EOG w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem. Zgodnie z powyższym Urząd uważa, że program jest uzasadniony na podstawie art. 61 ust. 3 lit. c) Porozumienia EOG.

4 WNIOSEK

W związku z powyższymi ustaleniami, Urząd stwierdza, że norweski program wspierania alternatywnych urządzeń grzewczych wykorzystujących odnawialne źródła energii oraz środków służących oszczędności energii elektrycznej w gospodarstwach domowych stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG zgodną z art. 61 ust. 3 lit. c) Porozumienia EOG.

Przypomina się władzom norweskim o obowiązku dostarczania corocznych sprawozdań z realizacji programu, wynikającym z art. 21 w części II protokołu 3 w związku z art. 6 decyzji 195/04/COL.

Przypomina się również władzom norweskim, że wszelkie plany zmiany programu muszą być zgłaszane Urzędowi,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Norweski program wspierania alternatywnych urządzeń grzewczych wykorzystujących odnawialne źródła energii oraz środków służących oszczędności energii elektrycznej w gospodarstwach domowych stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 61 ust. 1 Porozumienia EOG. Program pomocy jest zgodny z funkcjonowaniem Porozumienia EOG na podstawie art. 61 ust. 3 lit. c) Porozumienia EOG.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja jest skierowana do Królestwa Norwegii.

Artykuł 3

Jedynie wersja w języku angielskim jest autentyczna.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 lipca 2009 r.

W imieniu Urzędu Nadzoru EFTA

Per SANDERUD
Przewodniczący

Kristján A. STEFÁNSSON
Członek Kolegium

CENY PRENUMERATY w 2011 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL